

К.По₂ 4/2017

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА
26. НОВЕМБРА 2019. ГОДИНЕ**

Председник већа: Председник већа отвара главни претрес у предмету Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине, под службеним бројем К.По₂ 4/17 против оптуженог Лукић Гојка и других, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва у саизвршилаштву, из члана 142 став 1 у вези са чланом 22 КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТО број 1/2015 од 10.05.2018. године.

У предмету поступа веће у неизмењеном саставу.

Председник већа констатује да су на главни претрес приступили:

Заменик тужиоца за ратне злочине у Београду, Миољуб Виторовић и тужилачки помоћник?

Тужилачки сарадник: Граховац Милош.

Председник већа: Добро.

Тужилачки помоћник Новак Вучо: Тужилачки помоћник Новак Вучо присутан.

Председник већа: Добро, извините, нисам Вас видела.

Оптужени Гојко Лукић, присутан јел? Бранилац оптуженог адвокат Жељко Санковић?

Адвокат Горан Нинић: Жељко се малопре мени јавио, тражи паркинг. Ту је у околини суда.

Председник већа: Добро. За кога адвокат Нинић изјављује да бранилац адвокат Жељко Санковић треба да стигне сваког тренутка, тражи паркинг у околини зграде суда. Ако је стигао нека уђе. Добро, ајде да даље прозивамо па ће он доћи.

Оптужени Љубиша Васиљевић присутан, са браниоцем адвокатом Савом Стојановићем, који је присутан, добро.

Оптужени Душко Васиљевић присутан, са браниоцем адвокатом?

Адвокат Саво Стојановић: Ја се јављам по заменичком пуномоћју за Перовића.

Председник већа: Добро, са браниоцем адвокатом Савом Стојановићем по заменичком пуномоћју за адвоката Небојшу Перовића, које ће бити достављено у року од 3 дана. Душко јесте сагласни данас? Добро, добро. Добар дан.

Констатује се да је приступио бранилац оптуженог Гојка Лукића, адвокат Жељко Санковић.

Оптужени Јован Липовац присутан, са браниоцем адвокатом Ђорђем Дозетом који је присутан.

Оптужена Драгана Ђекић присутна, са браниоцем адвокатом Гораном Нинићем који је присутан.

Констатује се да је приступила и пуномоћник оштећених адвокат Марина Кљајић.

Констатује се да су на главни претрес приступили..... само мало да видимо сведоке.... Чаркић.....

Констатује се да су на главни претрес приступили сведоци Драгољуб Чаркић, Милан Илић и Душан Божић.

На главни претрес нису приступили сведоци Горан Вуковић, уредно позван, он се јавио јуче Служби за помоћ и подршку сведоцима да ће приступити али није дошао. Није приступио Драган Симић, болестан од канцера, налази се од петка у болници. Није приступила сведок Станица Марковић, тешко је болесна, она се такође јавила и рекла да не може да приступи обзиром да он има проблеме са срцем, да је стара и тешко покретна, и није приступио сведок Илија Папић, за њега служба није успела да успостави контакт, ондносно немамо доказа да је позив примио.

Како су испуњене процесне претпоставке за одржавање главног претреса, веће доноси...

Ево сад ми јављају да је стигао и сведок Горан Вуковић.

Констатује да је приступио и сведок Горан Вуковић.

Због тога вам ја кажем да ја до последњег тренутка не знам ко је ће да дође јер они ми се најаве да ће доћи, а онда се нешта деси, али добро, ево.

Како су испуњене процесне претпоставке за одржавање главног претреса, веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи наставком доказног поступка.

Главни претрес је јаван.

На основу одредбе члаа 236 став 1 ЗКП-а, врши се тонско снимање главног претреса, и транскрипти аудио записа су саставни део записника о главном претресу.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

У наставку доказног поступка одређује се извођење доказа испитивањем сведока Драгољуба Чаркића, Милана Илића, Горана Вуковића и Душана Божића.

Прелази се на

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

Позовите ми сведока Драгољуба Чаркића.

Чаркић Драгољуб, Ви сте је ли?

Сведок Драгољуб Чаркић: Ја сам.

Председник већа: Добро, добар дан.

Сведок Драгољуб Чаркић: Добар дан свима.

Председник већа: Пред судом се налази сведок ЧАРКИЋ ДРАГОЉУБ, чији се идентитет утврђује увидом у личну карту регистарски број 73ОК00146.

Драгољубе Ви ћете данас овде бити испитани као сведок, ради се о догађају из фебруара месеца 1993. године, о отмици путника из воза Штрпци, у станици Штрпци, њиховој ликвидацији, али пре него што кренемо да разговарамо о том догађају само да видим Ваше личне податке, Ви сте давали исказ у вези са тим догађајем пред Тужилаштвом Босне и Херцеговине на записнику од 27.05.2015. године давали своје личне податке, јесу Вам исти лични подаци није се ништа мењало?

Сведок Драгољуб Чаркић: Није.

Председник већа: Живите и даље у Прелеву, општина Вишеград, је ли?

Сведок Драгољуб Чаркић: Јесте.

Председник већа: Са личним подацима као на записнику пред Тужилаштвом Босне и Херцеговине од 27.05.2015. године. Ви сте као сведок дужни да пред судом говорите истину, не смете ништа да прећутите и упозоравате се да давање лажног исказа представља кривично дело. Сведок се упозорава да није дужан да одговара на одређена питања, ако је вероватно да би тиме изложио себе или лица из члана 94 став 1 ЗКП-а, дакле своје блиске сроднике, тешкој срамоти и знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, сведоци полажу заклетву, је ћу Вам да је прочитам, а Ви ћете само рећи да ли прихватате: заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати, је ли прихватате?

Сведок Драгољуб Чаркић: Прихватам.

Председник већа: Пре него што кренемо да разговарамо, да ми кажете да ли познајете кога од оптужених, ја ћу Вам прочитати њихова имена, да ли сте да неким од њих у сродству или завади Лукић Гојко?

Сведок Драгољуб Чаркић: Познајем.

Председник већа: Јесте у завади или сродству?

Сведок Драгољуб Чаркић: Нисам.

Председник већа: Добро. Васиљевић Љубиша?

Сведок Драгољуб Чаркић: Познајем.

Председник већа: Јесте у завади или сродству?

Сведок Драгољуб Чаркић: Нисам.

Председник већа: Васиљевић Душко, је ли га познајете?

Сведок Драгољуб Чаркић: Познајем га, познајем.

Председник већа: А нисте у завади ни у сродству?

Сведок Драгољуб Чаркић: Нисам.

Председник већа: Добро. Липовац Јован?

Сведок Драгољуб Чаркић: Познајем.

Председник већа: Нисте у завади или сродству?

Сведок Драгољуб Чаркић: Нисам.

Председник већа: Ђекић Драгана?

Сведок Драгољуб Чаркић: Не знам.

Председник већа: Не знате. Добро. Реците ми овако Чаркићу, да ли Ви остајете при овом исказу који сте дали на записнику пред Тужилаштвом Босне и Херцеговине 27. маја 2015.?

Сведок Драгољуб Чаркић: Остајем ако то записник тај....

Адвокат Горан Нинић: : Судија приговор.....

Председник већа: Реците.

Адвокат Горан Нинић: Горан Нинић. Не може остати при записнику који није изведен пред судом и било којим органом државе Србије, то што је тужилаштво уложило његову изјаву у доказни спис, не значи да се може служити као доказ јер процесна права и сва остала правила, значи он није саслушан по правилима кривично правним прописима Републике Србије. Кривично правну помоћ тужилац може да оствари, али се не може изјаве дате пред другим органима без присуства одбране, без могућности значи било кога из Републике Србије да учествује у поступку, не могу се користити у овом поступку директно....

Председник већа: Ви сте били присутни још и друге колеге, али нисте могли да постављате питања, је ли тако?

Адвокат Горан Нинић: Не, апсолутно.

Председник већа: Али сте били присутни.

Адвокат Горан Нинић: Ми смо били обавештени само о једном, о једном догађају, мислим да је колега Дозет и ја смо били у Сарајеву када је саслушавана Станица, колико се ја сећам. Међутим, ми смо били изопштени, више смо били публика, више права овде публика има него што смо ми имали тамо.

Председник већа: Јер овде констатује се да сте Ви били и Ђорђе Дозет, адвокат. Наведеним браниоцима се дозвољава присуство провођење ове истражне радње, стим да истражна радња саслушања сведока се спроводи по одредбама ЗКП-а БиХ, па браниоцима неће бити дозвољено постављање.....

Адвокат Горан Нинић: Јесте, управо из тих разлога приговарам да се....

Председник већа: Добро, ајте онда ћемо га чути па да видимо. Реците ми овао....

Заменик тужиоца за ратне злочине: Извините, не само да су били присутни, него су приложили и замеичко пуномоћје за господина овај Стојановића.

Председник већа: Добро. Ви тада нисте имали прво да постављате питања Нинићу, ево данас ћете имати право.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Могу данас да поставе питања.

Председник већа: Има ће данас права, управо то. Да чујем. Реците ми....

Адвокат Саво Стојановић: Само да кажем да ја никоме нисам дао заменичко пуномоћје да ме замењује у Босни и Херцеговини.

Председник већа: Добро, Вас нико и не спомиње.

Адвокат Саво Стојановић: Па спомиње ме тужилац.

Председник већа: Ја говорим о Ђорђу Дозету и Горану Нинићу да су били. Не знам шта тужилац, ја читам шта пише у записнику, а да ли сте ви имали заменичко ја немам то увид у тај....

Адвокат Жељко Санковић: Адвокат Жељко Санковић, ја колико знам ми нисмо били.....

Председник већа: Добро, у чему је сада проблем?

Адвокат Жељко Санковић: Ни обавештени о томе да ће бити тамо сведок саслушан.

Председник већа: Само мало, је ли Ви тражите издвајање овог записника?

Адвокат Горан Нинић: Да се не користи.

Председник већа: Па не може да се не користи када је у списима.

Адвокат Горан Нинић: Не можете позвати сведока да остане при наводима из записника који није састављен у складу са прописима Републике Србије и у којој је ускраћена могућност учествовања одбране....

Председник већа: Колега молим Вас, Ви ћете имати данас право одбране, и постављања питања, Ваше право неће бити оспорено, овај записник је саставни део списка и може се користити, ето.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Само да, извините... Ево на страни 3 констатује се да адвокат Нинић Горан у спис улаже заменичко пуномоћје за адвоката др Саву Стојановића, браниоца окривљеног Васиљевића....

Адвокат Горан Нинић: Ајте само судија молим вас принцип да разјаснимо пошто тога има прилично, да знамо за убудуће како ће се одбрана понашати. Према томе....

Председник већа: Ајде сачекајте минут, само да чујем Санковића.

Адвокат Жељко Санковић: Адвокат Жељко Санковић. Ево сада пошто колега тражи да се не користи, ја тражим издвајање из разлога јер.....

Председник већа: Ког записника само ми будите јасни, гласни, шта тражите издвајање записника о испитивању Чаркић Дргољуба од 27.05. пред Тужилаштвом Босне и Херцеговине?

Адвокат Жељко Санковић: Тако је. Тако је, о томе записнику и причам.

Председник већа: Добро.

Адвокат Жељко Санковић: Из разлога јер и одбрана и окривљени у складу са чланом 300 морају да буду обавештени о саслушању сваког сведока, и извођењу сваке доказне радње, нити је одбрана, нити окривљени Гојко Лукић нису били упознати са извођењем тог доказа, самим тим сматрамо да је тај доказ незаконит и тражимо издвајање.

Председник већа: Добро. Тужиоче, шта Ви кажете у вези са овим?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Извините. Управо су сви били обавештени и у списима постоји доказ да су сви обавештени.

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је то бранилац тај дан, тога дана био, вероватно није, али онај који је бранио Гојка Лукића је био обавештен о томе.

Председник већа: Добро. Дозет изволите.

Адвокат Ђорђе Дозет: Адвокат Дозет. Не видим стварно о чему се сада овде ради, Ви сте ако сам ја схватио на почетку рекли да ли остајете код записника, приговор колеге сте усвојили јер сте рекли ајде сада испочетка да човек исприча, дакле као да ли ће формално правно остати у спису мање је битно од онога што ће човек данас рећи. Дакле, ја предлажем да му дозволите да на овом што је предмет сведочења крене испочетка.

Председник већа: Молим вас, па увек сведок када долази пред већем креће испочетка, ја не знам у чему је ту проблем. Па зато смо га и звали да нам све исприча. Је ли тако?

Адвокат Горан Нинић: Судија?

Председник већа: Изволите.

Адвокат Горан Нинић: Адвокат Горан Нинић. Ми крећемо испочетка, али прва реченица коју Ви кажете и коју кажете коју нам најављујете да ћете тај записник користити у списима, то је реченица у којој кажете да ли Ви остајете при изјави....

Председник већа: Добро.

Адвокат Горан Нинић: Која је узета без права учешћа одбране, према томе....

Председник већа: Добро, ево колега Санковић је предложио издвајање, сачекајте да веће одлучи па ћемо даље да наставимо. Немојте излазити, брзо ћемо. Седите молим вас.

Веће је донело

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ предлог браниоца Гојка Лукића, адвоката Жељка Санковића, за издвајање записника о саслушању сведока Чаркић Драгољуба пред Тужилаштвом Босне и Херцеговине од 27.05.2015. године, као неоснован.

Веће налази да је овај исказ и записник који је сачињен 27.05.2015. године узет на законит начин, исказ сведока Чаркић Драгољуба, те да се може користити у овом кривичном поступку.

Изволите Чаркићу. Је ли остајете при овом исказу?

Сведок Драгољуб Чаркић: Остајем ја при том исказу.

Председник већа: Добро, ајте нам Ви сада испричајте у вези овог догађаја шта знате, кога, које од оптужених рекли сте познајете, како их познајете, шта сте ви радили, где сте били почетком рата 1992. године, чиме сте се занимали, чиме сте се бавили? Изволите.

Сведок Драгољуб Чаркић: Ове људе познајем. У току рата ја их уопште виђао нисам, нити сам се сретао било када са њима.

Председник већа: Нисте их виђали уопште?

Сведок Драгољуб Чаркић: Нисам их виђао, једино што је....

Председник већа: Где, у Прелеву, у?

Сведок Драгољуб Чаркић: Уопште се нисам сретао са њима нигде, ни у Вишеграду...

Председник већа: Ни у Вишеграду?

Сведок Драгољуб Чаркић: Ни у Прелеву, значи нигде их ја видио нисам. Једино је овај Јово био у мојој чети.

Председник већа: Који Јово?

Сведок Драгољуб Чаркић: Јово Липовац.

Председник већа: У вашој чети. А у којој сте Ви били чети?

Сведок Драгољуб Чаркић: Ја сам био у Првој чети.

Председник већа: Првој чети.

Сведок Драгољуб Чаркић: Јову сам виђао да је био у првој чети, није био са мнош, али је био тамо у неком рову, њега сам виђао. А друге ове.

Председник већа: А шта сте, јесте Ви имали неки, шта сте били у Првој чети, јесте имали неку функцију или нешто?

Сведок Драгољуб Чаркић: Нисам имао никакву функцију.

Председник већа: Били сте борац је ли?

Сведок Драгољуб Чаркић: Ја сам био војник Републике Српске.

Председник већа: Војник, добро.

Сведок Драгољуб Чаркић: А ове друге људе, са њима се уопште нисам сретао, нити сам их виђао на простору Вишеградске општине, нити било којег ратишта у Републици Српској.

Председник већа: Добро, је ли била нека основна школа ту у Прелеву?

Сведок Драгољуб Чаркић: Има основна школа код мене у комшилуку.

Председник већа: Је ли ту био смештено нешто од војних објеката?

Сведок Драгољуб Чаркић: Ту је била команда.

Председник већа: Команда, је ли била кухиња у тој школи?

Сведок Драгољуб Чаркић: Кухиња је била и команда ваљда Прве чете, чега ли, не знам ни ја.

Председник већа: Је ли знате ко је радио у тој кухињи?

Сведок Драгољуб Чаркић: Па у кухињи је радио на почетку Митар Васиљевић, Васо Војновић, Драгиша Линда, после тога је радила Станица, Васо, овај возачи су били Војновић, како му било име.... и Шушњар звани Лалцо, они су возили храну.

Председник већа: Јесте Ви возили неки трактор, има ли нека задруга ту?

Сведок Драгољуб Чаркић: Јесам, ја сам повремено када је требало тој задруги да се ради, да се сије за војску, да се поправи неки трактор, пољопривредна машина, прикључак и то, мене су позивали да одем по 7, 8, 10 дана, зависи колико је требало, то одрадим поново се враћам у јединицу на Руиште. То је био...

Председник већа: А чији је то трактор?

Сведок Драгољуб Чаркић: Трактор је то био задружни.

Председник већа: Власништво задруге?

Сведок Драгољуб Чаркић: Да. Сви трактори су били у власништву задруге.

Председник већа: Где сте се Ви налазили у фебруару 1993. да ли можете да се сетите?

Сведок Драгољуб Чаркић: Па у фебруару 1993. ја ти не знам тачно датум, мене су на неколико дана прије пребацили да навучемо сјено за фарму, тада је задруга имала много стоке, крава, производило се млеко, сиреви за војску, и довлачило се сјено. А тај један дан који вас интересује за случај Мушић, је ли то...

Председник већа: Да.

Сведок Драгољуб Чаркић: Слушајте, ја сам на дан прије вукао сијено из села Вринска, нека Госпава Тешевић је продала сјено један дио продала, један дио поклонила војсци, ми смо отишли да довучемо један камион и трактор, снијег је био велики извлачили смо трактором на пут сјено, ометала нас је „прага“ и троцјевац муслимански из села Олујака преко Дрине, успорило нас. Ми смо то извукли предвече, дошли смо на мјесто гробља гдје је била једна ров српске војске, нисмо даље могли проћи јер су тај дио пута од тога мјеста званог гробље низ Пијавице до Дрине, до Душића покрили са троцјевцом и са овом „прагом“ из села Олујака. Ту смо чекали ноћ. Снег је био велики и нисмо имали ланце, нашли смо у селу неких ланаца и извезали их кроз фелге и гуме и спустили смо се низ ту стрмину једну и сишли до Дрине. Тада то сјено што није поклонила требало је да се извага, „Терпентин“ је имао камионску вагу, отишли смо да извагамо то је већ било касно у ноћ, не знам колико је било, можда и пола ноћи прошло, није се могло извагати тај дио фабрике није имао струје, и ту смо оставили трактор и сјено. Превезли су нас, имали смо ми неки аутобус мањи за раднике, превезли су нас до Саса, и развукли нас кући тада. Ујутро када смо дошли, отишли смо тамо да се извага то сјено. Само што смо довукли, дошли у Сасе, директор задруге Славомир Папић ми је рекао да идем трактором до села Мушића, да тамо превучем нешто, није ми рекао шта. Ја сам отишао до села Мушића, рекао он мени до неке куће тамо, тамо је било некако народа и код те куће је било доста мртвих људи. Било је, колико је било не знам број, стварно. Наређено ми је да то пребацим, превучем, до обале Дрине, ја сам то одбијао, морао сам извршити наређење, када смо пришао ближе, смучило ми се нешто, завитлало ми се у глави од неке муке, повраћао сам цјелу кабину сам исповраћао од трактора, ја сам то једва одрадио, једва. Да ли сам ја ишао једном, два пута.

Председник већа: Вукли сте та тела, је ли?

Сведок Драгољуб Чаркић: Јесте.

Председник већа: До Дрине?

Сведок Драгољуб Чаркић: До Дрине.

Председник већа: Па јесте бацали у Дрину?

Сведок Драгољуб Чаркић: Не.

Председник већа: Него?

Сведок Драгољуб Чаркић: Не, не знам неки су ту људи качили, откачавали, ко су ти људи ја не знам.

Председник већа: А Ви сте само превозили?

Сведок Драгољуб Чаркић: Ја сам само превозио.

Председник већа: Са трактором?

Сведок Драгољуб Чаркић: Јесте.

Председник већа: А колико је Дрина удаљена од те куће?

Сведок Драгољуб Чаркић: Ма не знам да ли је 100 метара, да ли је више који метар.

Председник већа: А када кажете видели сте доста тела, је ли можете оријентационо да кажете, био је снег, је ли био снег?

Сведок Драгољуб Чаркић: Не могу, не могу, снег је био.... не могу.

Председник већа: А где су била та тела, испред куће?

Сведок Драгољуб Чаркић: Ја се нисам могао окретати, била су испред куће, око куће, не знам, ту се негде то налазило. Снег је био велик и крви је било доста, то сам превукао, то је остало тако, вратио сам се до Саса. Тај директор ми рекао да истоварамо то сјено, ја нисам то могао радити, био сам ту цјели радни дан, можда сам раткао нешто мало, можда нисам, тај дан сам фасово шећер. Од тада ми се пила вода, тај дан прошло је неколико дана отишао сам љекару, дао ми неке таблете, није било инсулина, мучио се око тога, сушила ми се уста да сам ја кратко време прешао на инсулин, чим је инсулина било прешао сам на инсулин. Ту сам нарушио здравље, ето са тим ми се то ја имао... Ја нисам знао ни ко су ти људи, ни откуд су и данас не знам ко су ти људи.

Председник већа: Нисте знали?

Сведок Драгољуб Чаркић: Не.

Председник већа: А добро реците ми ти људи који су били убијени, јесу били обучени, полуобучени, голи, какви су били? Како су били, да ли се сећате?

Сведок Драгољуб Чаркић: Ма били су обучени, било је људи у јакнама, у џемперу, тако колико сам ја могао видети, нисам ја то могао ни видети много, то је снег био, снег.

Председник већа: И кажете било је доста крви по дворишту, по снегу је ли?

Сведок Драгољуб Чаркић: Па ја, било, вјероватно како су побити...

Председник већа: Је ли било људи у кући?

Сведок Драгољуб Чаркић: Молим?

Председник већа: Да ли сте извлачили људе из куће?

Сведок Драгољуб Чаркић: Не би знао.

Председник већа: Не можете да се сетите?

Сведок Драгољуб Чаркић: Не могу да...

Председник већа: Јесу ли били испред куће или и иза те куће?

Сведок Драгољуб Чаркић: Па било је испред куће су били тада када сам ја дошао.

Председник већа: А да ли сте тада видели Крсту Папића и Душана Божића, познајете ли ту двојицу?

Сведок Драгољуб Чаркић: Познајем.

Председник већа: Да ли сте их том приликом видели?

Сведок Драгољуб Чаркић: Душан Божић је сједио у „Ниви“ сиве боје, на лијевој страни пута, није излазио из кола уопште. А Крста јесте.

Председник већа: И нико Вам ништа није рекао ко је те људе убио, ко су ти људи?

Сведок Драгољуб Чаркић: Нико, нити сам ја кога могао питати, ја сам се тада изгубио, нити сам могао кога питати, ништа, ја сам гледао сам шта прије да напустим то мјесто. Ја то никада...

Председник већа: А колико траје то Ваше превлачење, одвожење тих људи до реке?

Сведок Драгољуб Чаркић: Па не знам.

Председник већа: Кажете да сте ишли у две, три туре је ли?

Сведок Драгољуб Чаркић: Па не знам да ли сам ја два пута ишао или три пута или једном, не могу то да се сјетим никако, ја сам се тада изгубио тотално. То је мени био стрес који, а ко су људи ја то причам увјек били, нити знам нити сам када сазнао, овај нити је био било ко од ових људи сад што сте их поменули, на томе мјесту...

Председник већа: Никога од њих нисте видели, је ли?

Сведок Драгољуб Чаркић: Нико није био. И мене је то изненадило када сам ја прочитао у позиву да ја има нешто да сведочим против Гојка Лукића.

Председник већа: Не морате да сведочите против, испричате оно што је било.

Сведок Драгољуб Чаркић: Тако је нешто о случају Гојка Лукића и осталих, нити сам ја тога човјека видео, нисам стварно ни њега ни ове људе ни ту нити шта знам о њима.

Председник већа: Тужиоче питања је ли има?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добар дан. Ви сте то већ рекли, али ко Вам је наредио да та тела превучете до Дрине?

Сведок Драгољуб Чаркић: Мени је то наредио директор задруге Славомир Папић.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, малопре сте рекли да Вам је Славомир Папић рекао да из Саса дођете....

Сведок Драгољуб Чаркић: Наредио ми да дођем, а на Мушићима ме је чекао Крста Папић и он ми је наредио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ко Вам је наредио?

Сведок Драгољуб Чаркић: Он.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Он?

Сведок Драгољуб Чаркић: Јесте, јесте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А ко је Крста Папић па да он може да Вам нареди?

Сведок Драгољуб Чаркић: Крста Папић је био командант батаљона, тако нешто.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А шта је Душко Божић, Крсти Папићу?

Сведок Драгољуб Чаркић: Па ја не знам Душко Божић је био везиста.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Везиста?

Сведок Драгољуб Чаркић: Колико ја знам и возач.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Возач и везиста.

Сведок Драгољуб Чаркић: Душко је само сједио човек у „Ниви“ сиве боје, са лијеве стране поред пута, није излазио човјек.

Председник већа: Он возио Крсту Папића је ли?

Сведок Драгољуб Чаркић: Не знам кога је возио, ја нисам видео да га је возио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: То Вас пита судија, да ли сте га видели за воланом?

Сведок Драгољуб Чаркић: За воланом је сједио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Добро.

Сведок Драгољуб Чаркић: За воланом, Душко Божић.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажете да сте овде у... код, 27.05.2015. сте рекли да сте возили две, три туре, данас сте рекли....

Сведок Драгољуб Чаркић: Па можда, не знам, не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Сведок Драгољуб Чаркић: И тада сам ја рекао да не знам тачно.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је, сада ово вас питам, по колико тела сте одвукли?

Сведок Драгољуб Чаркић: Не знам то.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Једно или више?

Сведок Драгољуб Чаркић: Не могу то, то не знам, не да не могу да вам кажем, не знам. Не знам, ја се нисам...

Председник већа: Је ли Ви нисте качили та тела за трактор? То су други радили?

Сведок Драгољуб Чаркић: Не, ја сам само сједио нисам могао изаћи значи комплетну кабину сам ја исповраћао, то је било грдно...

Заменик тужиоца за ратне злочине: А шта сте то видели па вам је било лоше, од чега сте се?

Сведок Драгољуб Чаркић: Па ја сам видио мртве људе, кржаве, то сам видио, на сњегу леже, тако.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Овај 27.05. сте рекли да не знате да ли су били обучени или јесу, данас говорите о томе да су били у јакнама, у џемперима, јесте то сигурни?

Сведок Драгољуб Чаркић: Ја не знам, ја колико се сјећам да су били обучени, не знам ни ја. Не могу ја тачно да испричам све око тога, стварно године су и прошле...

Заменик тужиоца за ратне злочине: А та крв коју сте видели, је ли то....

Сведок Драгољуб Чаркић: Па крв види се на сњегу црвена...

Заменик тужиоца за ратне злочине: На телима или на снегу?

Сведок Драгољуб Чаркић: На снегу. Сњег сам видио крвав. Не знам ја сам се и тада погубио, то никада нисам тако нешто видио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Када сте се вратили у Сасе?

Сведок Драгољуб Чаркић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте ли питали нешто Славу Папића?

Сведок Драгољуб Чаркић: Јесам питао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Шта сте питали?

Сведок Драгољуб Чаркић: Питао га зашто ми је то направио, јер сам ја са тим човјеком директором ишао у школу, добри смо били, каже ја сам то морао да урадим, мени је наређено.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ви сте о томе помињали и укућанима шта се десило?

Сведок Драгољуб Чаркић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Зашто?

Сведок Драгољуб Чаркић: Нисам, бојао сам се.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Због чега сте се бојали?

Сведок Драгољуб Чаркић: Па бојао сам се, жена ко свака жена причаће, причаће некеме у то вријеме су уследили и телефонски позиви и пријетње, дуго жена није ни знала, ни дјеца, што ми се пријети. Ако некеме кажем било шта да ће ми затворити дјецу, да ће ми уништити фамилију, да мене неће бити и тако даље, то је врло често сам имао телефонске позиве и пријетње. Ја сам то пријавио, пријављивао, нико ништа није реаговао, пријавио сам то и СИП-и први пут кад ме испитивала за то, ја глас нисам мого познати, променио се глас, пријетило се, и зато сам ја то све нисам смео никоме ни причати, склањао се ће год било каква прича о рату, ја сам бјежао од тога и склањао се.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала вам, немам више питања.

Председник већа: Одбрана јел има питања за овог сведока? Изволте Нинићу, јел хоћете ви први, видим ови се не јављају. Изволте. Па све једно, ајде, само се представљајте због транскрипта.

Адвокат Горан Нинић: Добар дан господине Чаркићу.

Председник већа: Добар дан.

Адвокат Горан Нинић: Ја сам Горан Нинић, бранилац Драгане Ђекић. Реците нам, спомињали сте нека лица која раде у кухињи.

Сведок Драгољуб Чаркић: Да.

Адвокат Горан Нинић: Да ли знате ко је Митрашин Глишић?

Сведок Драгољуб Чаркић: Да.

Адвокат Горан Нинић: Јел он радио, шта је он уопште тамо радио и?

Сведок Драгољуб Чаркић: Ма он је мео, чистио, тако нешто, није био способан да ради тако неке послове.

Адвокат Горан Нинић: Шта значи то није био способан, хоћете нам мало објаснити какав је он то човек који није способан да ради?

Сведок Драгољуб Чаркић: Па он је био код мене у комшилуку, сад ћу вам ја рећи какав би он био.

Адвокат Горан Нинић: Да.

Сведок Драгољуб Чаркић: Он је, ја не могу да кажем, нисам меродаван да кажем да је био неурачунљив, али се понашао као да је неурачунљив, вриштао је ноћи, пјевао, лупао око зграде, свима нам је на неки начин наш мир угрожавао. Понашао се, причао, на крају кад је већ прије требао да оде, почео је да пријети, ја ћу цело село уништити, ја ћу ово, ја ћу оно, ја ћу, док није...

Адвокат Горан Нинић: Хоћете да нам појасните то кад је требао да оде, где да оде?

Сведок Драгољуб Чаркић: Па неко га је одвео негде.

Адвокат Горан Нинић: Неко га је одвео. Не знате ко га је одвео? Он не живи више у Прелову, јел?

Сведок Драгољуб Чаркић: Не живи, њега је неко одвео да ли у Београд, где ли је, не знам ни ја где је. Био је тај један негде у Сарајеву кад смо били што га је одвео, ја сам га познао био у тој екипи. Јер сам ја наишо, кресао сам воће и наишао сам са маказама, клијештима и тестерицом, и срећем њега испред зграде, своде на пут у некога плавога, ја мислим да је био „пасат“. Обукли су му неки мантил и он је отишо.

Адвокат Горан Нинић: Кад кажете срео сам неког у Сарајеву, на кога мислите?

Сведок Драгољуб Чаркић: Не знам, неки човек је који је био кад је отишо Митрашин, не знам ја, не познајем ко је то.

Адвокат Горан Нинић: А реците ми да ли је Митрашин Глишић пио?

Сведок Драгољуб Чаркић: Јесте, јесте пио.

Адвокат Горан Нинић: Умерено пио или?

Сведок Драгољуб Чаркић: Ма пио некад и превише. Пио је увијек, али правио је, знао је да направи проблеме кад пије, галами, свађао би се кад би имао с ким.

Адвокат Горан Нинић: Хоћете ми рећи, да ми појасните то што сте, јесте ли ви чули да је он претио или сте чули од неког да је он претио и поновите шта је отприлике, које врсте су претње?

Сведок Драгољуб Чаркић: Па он је говорио да ће многи да запамте ко је он, шта је он, тако.

Адвокат Горан Нинић: Јесте ли ви то чули или сте чули од неког?

Сведок Драгољуб Чаркић: Чуо сам од њега.

Адвокат Горан Нинић: А од њега сте чули?

Сведок Драгољуб Чаркић: Од њега.

Адвокат Горан Нинић: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Хвала колега Нинићу. Тужиоче ви сте нешто хтели.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли ви мене познајете?

Сведок Драгољуб Чаркић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не. Па ја сам тај који је био у Прелову и који је...

Сведок Драгољуб Чаркић: Мени је изгледао већи човек од вас, височији.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Е па извините ево.

Сведок Драгољуб Чаркић: Неки црни мантил ја се сећам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Извините.

Сведок Драгољуб Чаркић: А јесте ли ви приметили мене да сам ја наишао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па ја сам с вама разговарао у Сарајеву, ја сам био кад сте ви давали исказ у Сарајеву.

Сведок Драгољуб Чаркић: Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да. Е сад да вас питам, кад је то Митрашин Глишић кажете претио, мало пре сте рекли непосредно пре него што је...?

Сведок Драгољуб Чаркић: Па прије него што је отишао у пијаном стању је тако.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А кад је то било?

Сведок Драгољуб Чаркић: Па можда на 20 дана прије него што је отишао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кад је то било?

Сведок Драгољуб Чаркић: Па не знам датум, радили смо, нека дрва смо товарили и он је то тако био попио, запамтиће мене село, вако, нако. Ко он је неко, шта ја знам да ли је он пријетио да нас препадне нечим, шта је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел вама то рекао да ће..., јел вама нешто претио?

Сведок Драгољуб Чаркић: Па мени лично није, али је претио за село.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А коме је претио?

Сведок Драгољуб Чаркић: Он је са мном био. Не директно говорио коме, он је са мном био добар, мени није претио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи вама није претио?

Сведок Драгољуб Чаркић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А јел знате неко име?

Сведок Драгољуб Чаркић: Није помињао име, није помињао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Није помињао. А да ли је кажете вриштао је ноћу.

Сведок Драгољуб Чаркић: Јесте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А јел то у време када се ово догодило?

Сведок Драгољуб Чаркић: Не, не, тада не знам ни где је био Митрашин, нити ја знам кад је се то догодило.

Председник већа: А кад је вриштао, пре овог догађаја кад сте ви ова тела?

Сведок Драгољуб Чаркић: После, после.

Председник већа: После?

Сведок Драгољуб Чаркић: После рата је он вриштао.

Председник већа: А после рата?

Сведок Драгољуб Чаркић: После.

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А у време кад се ово догодило?

Сведок Драгољуб Чаркић: Не знам то тада.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел био нормалан човек, мислим, јел сте ви причали?

Сведок Драгољуб Чаркић: Па не знам, не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажете добри сте с њим, пријатељ сте с њим?

Сведок Драгољуб Чаркић: Па не знам тада сам ја био и мање са њим.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па добро, јесте ли били добри с њим?

Сведок Драгољуб Чаркић: Ја сам увијек био добар са њим. Али тада.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Могли сте да седнете да попричате са њим?

Сведок Драгољуб Чаркић: Молим?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Могли сте да седнете да попричате са њим?

Сведок Драгољуб Чаркић: Кад сад?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, тада '93., '92?

Сведок Драгољуб Чаркић: Па јесам, радио је он код мене овако неке ствари, и ја сам њему довлачио дрва и тако.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте ли се лепо разумели тада?

Сведок Драгољуб Чаркић: Слагали смо се.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Наравно, да, добро. Хвала вам.

Председник већа: Добро. Одбрана изволте, колега Дозет. Само се представљајте молим вас.

Адвокат Ђорђе Дозет: Ово понашање Митрашина Глишића које сте описали, да ли је то понашање које је непосредно пред то што кажете да је био одведен, или се он уопште тако понашао?

Сведок Драгољуб Чаркић: Митрашин се уопште понашао тако, он и кад је радио један дан ради, један не ради, оде на посао они га врате, то је тако, пио је много.

Адвокат Ђорђе Дозет: А да ли говоримо о времену пре рата, за време рата, после рата?

Сведок Драгољуб Чаркић: За после рата.

Адвокат Ђорђе Дозет: А какав је био у време пре рата, јел исто правио проблеме?

Сведок Драгољуб Чаркић: Па не знам, он није живио ту у мом селу прије рата, он је живио у неком другом селу тамо.

Адвокат Ђорђе Дозет: ОК, а кад је дошао у ваше село, јел се исто понашао?

Сведок Драгољуб Чаркић: Кад је дошо у наше село понашао се овако ко што причам.

Адвокат Ђорђе Дозет: Хвала немам више питања.

Сведок Драгољуб Чаркић: Свађао се са женом, истеривао је из стана и тако.

Председник већа: Добро. Има ли одбрана још питања за овог сведока. Изволте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Извините, мало пре сте ми рекли у време овог догађаја, значи то је за време рата.

Сведок Драгољуб Чаркић: Ја.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја сам вас питао јел тада Митрашин с вама нормално разговарао, рекли сте јесте. Сад кад вас пита Ђорђе Дозет бранилац, ви кажете чим је дошао у село почео је да се ненормално понаша. Сад вас ја то питам.

Председник већа: Није, рекао је, рекао је, немојте да приговарате.

Сведок Драгољуб Чаркић: Нисам то реко, нисам то реко.

Председник већа: Сведок је лепо реко да се тако понашао после рата, а онда је другачије.

Сведок Драгољуб Чаркић: Ја сам реко да не знам како се понашао прије, у селу своме кад је био.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Али кад је дошао, он је за време рата дошао код вас?

Сведок Драгољуб Чаркић: Ја сам реко после рата.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А ја вас питам у ово време кад се ово догодило фебруар '93., какав је био Митрашин, или цела '92?

Сведок Драгољуб Чаркић: Па нисам, тада нисам човека ни виђао, ја сам имао своје послове, он је имао своје.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте ли приметили да нешто није нормално код тог човека '92., '93?

Сведок Драгољуб Чаркић: Тада нисам, тада се нисам са њим ни дружио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, немам више питања, хвала.

Председник већа: Има ли одбрана још питања за овог сведока? Оптужени јел има питања за овог сведока? Пуномоћник оштећених? Немате. Имате ли још нешто да кажете Чаркићу, а да вас нисмо питали у вези евентуално да сте се сетили?

Сведок Драгољуб Чаркић: Па немам.

Председник већа: Немате. Ви сте дошли одакле, из Вишеграда, односно Прелова, Вишеград јел?

Сведок Драгољуб Чаркић: Да, Прелово.

Председник већа: Овде видим ми је достављено да сте дошли сопственим возилом јел тако?

Сведок Драгољуб Чаркић: Јесте.

Председник већа: Приложили рачун за гориво на 95 КМ и 50 КМ, то је 145 КМ, у динарској противвредности 8.690,00 динара и тражили сте на име исхране, ја могу да вам дам 1.500,00 динара на име исхране, толико...

Сведок Драгољуб Чаркић: Не морате ништа.

Председник већа: Па даћу, дајем сведоцима, нећу да ми будете гладни, 1500, ево сад ћу да израчунам, 10.190,00 динара, па ће вам ови наши то уплатити, само да ја то констатујем.

Сведок тражи трошкове на име доласка сопственим возилом и приложио је рачун за гориво на 95 конвертибилних марака, и 50 конвертибилних марака, укупно 145 конвертибилних марака, што у динарској противвредности износи 8.690,00 динара, и трошкове исхране у износу о 1.500,00 динара, што све укупно износи 10.190,00 динара, па суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Досуђују се трошкови сведоку Драгољубу Чаркићу, на име трошкова горива од Вишеграда до Београда и натраг и за трошкове исхране у укупном износу од 10.190,00 динара.

Чаркићу, вратила сам вам личну карту јел тако? Хвала вам што сте дошли, можете ићи, па ћете то регулисати ове трошкове са овом нашом Службом за сведоке.

Сведок Драгољуб Чаркић: Добро. Довиђења.

Председник већа: Хвала, пријатно. Позовите ми сведока Милана Илића. Добар дан.

Сведок Милан Илић: Добар дан.

Председник већа: Ви сте Илић Милан, јел?

Сведок Милан Илић: Да.

Председник већа: Добро.

Пред судом се налази сведок ИЛИЋ МИЛАН, чији се идентитет утврђује увидом у личну карту издату од стране Босне и Херцеговине, регистарски број 730МОО4АЈ. Милане, ви ћете данас овде бити саслушани као сведок, ради се о догађају из фебруара месеца 1993.године, о отмици путника из воза Београд-Бар на железничкој станици Штрпци и касније њиховој ликвидацији, али пре него што кренемо да разговарамо само да вам дам упозорење и да узмем ваше личне податке. Ви сте у вези са овим догађајем се изјашњавали на записнику пред Тужиоцем Босне и Херцеговине 27.05.2015.године и тад сте давали своје личне податке. Јесу ли вам исти лични подаци?

Сведок Милан Илић: Да.

Председник већа: Нема никаквих измена? Добро.

Са личним подацима као на записнику пред Тужилаштвом Босне и Херцеговине од 27.05.2015.године.

Овде су оптужени Гојко Лукић, да ли њега познајете?

Сведок Милан Илић: Да, у то време врло мало сам га познавао.

Председник већа: Добро, јел нисте с њим у завади или у неком сродству?

Сведок Милан Илић: Не.

Председник већа: Добро. Да ли познајете Љубишу Васиљевића?

Сведок Милан Илић: Да.

Председник већа: Јесте ли с њим у завади или у сродству?

Сведок Милан Илић: У сродству, можда овако четврто колено. Родбинске везе. Можда четврто или пето, не знам тачно.

Председник већа: Добро. Душка Васиљевића?

Сведок Милан Илић: Да, исто.

Председник већа: Исто сте тако у сродству четврта, пета веза, јел?

Сведок Милан Илић: Да.

Председник већа: Јована Липовца?

Сведок Милан Илић: Да, знам га.

Председник већа: Јесте ли с њим у завади или у сродству?

Сведок Милан Илић: Не.

Председник већа: Добро. Драгану Ђекић?

Сведок Милан Илић: Знао сам је тад површно, али не вјерујем да би је сад препознао.

Председник већа: Добро.

Сведок се опомиње у смислу члана 95 ЗКП-а, да је дужан да говори истину и да не сме ништа да прећутати и упозорава се да давање лажног исказа представља кривично дело. Сведок се упозорава да није дужан да одговара на одређена питања ако је вероватно да би тиме изложио себе или лица из члана 94 став 1 ЗКП-а, дакле своје блиске сроднике тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. И пре него што кренемо да разговарамо ја ћу вам прочитати текст заклетве, а ви ћете рећи да ли прихватате. „Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати“. Јел прихватате?

Сведок Милан Илић: Прихватам.

Председник већа: Добро. Е сад ми овако реците. Да ли ви остајете при овом свом исказу који сте дали пред Тужиоцем Босне и Херцеговине на записнику од 27.05.2015.године?

Сведок Милан Илић: Можете ли ми поновити питање?

Председник већа: Да ли остајете при том свом исказу који сте дали 27.маја 2015.године?

Сведок Милан Илић: Да.

Председник већа: Остајете?

Сведок Милан Илић: Да.

Председник већа: Добро. Реците ми '92., кад је почео рат где сте ви били, да ли сте били војно ангажовани, у којој јединици, шта сте радили? Мало нас уведите у догађај.

Сведок Милан Илић: '92., године мобилисан сам у Прву пешадијску чету Вишеградске бригаде и тад смо заузели положаје на Руиштима, где сам ја био командир линије одбране у то време, '92. године. Распоредио сам јединицу где су утврдили... и тако, углавном су то била одбрана српских села Паочића, Рујишта, Крагујевца. Ето на тој релацији сам био. Етнички чистих српских села.

Председник већа: То су чиста била етнички села јел?

Сведок Милан Илић: Да, чиста.

Председник већа: Ко вам је био непосредно претпостављени, да ли се сећате у то време?

Сведок Милан Илић: Тад је био командир чете Крста Папић.

Председник већа: Јел он постао касније командант батаљона?

Сведок Милан Илић: Да.

Председник већа: Јесте.

Сведок Милан Илић: А ја командир чете.

Председник већа: Јел постојала нека школа у месту Прелово, Прелово ту?

Сведок Милан Илић: Да.

Председник већа: Основна школа јел?

Сведок Милан Илић: Основна школа.

Председник већа: Јел знате како се звала?

Сведок Милан Илић: „Желимир Ђурић Жељко“, знам, радио сам у тој школи пре рата.

Председник већа: Ви сте по струци наставник?

Сведок Милан Илић: Наставник.

Председник већа: Да, да, видим. Ту сте радили јел?

Сведок Милан Илић: Да.

Председник већа: Да ли је било за време рата ту нека кухиња у тој основној школи?

Сведок Милан Илић: Да.

Председник већа: Била је. Јел знате ко је радио можда у кухињи?

Сведок Милан Илић: У кухињи је радио покојни Васо Војновић и Станица Марковић. Они су кувари били.

Председник већа: Јел вам познат Глишић Митрашин?

Сведок Милан Илић: Да.

Председник већа: Шта је, јел он радио у школи?

Сведок Милан Илић: Није радио у школи, он је гулио кромпир вероватно, шта ја знам, нешто је радио при кухињи.

Председник већа: У кухињи, за време ратног стања јел?

Сведок Милан Илић: За време ратног стања. А пре рата није.

Председник већа: А пре рата није?

Сведок Милан Илић: Да.

Председник већа: Добро. Јел вам шта познато у вези убиства ових људи, односно о скидању путника са воза у станици Штрпци?

Сведок Милан Илић: Да.

Председник већа: Реците нам, ајте у вези с тим мало да нам кажете шта и како?

Сведок Милан Илић: Не могу да се сетим који је датум био, временске дистанце, пуно је прошло, али пошао сам у команду, пошто није било струје код нас, није радила веза, нисмо пунили, нисмо могли да пуномо батерије, пошао сам у команду по неко следовање, по шта, не знам, у селу Гребен стопирао ме, ако се добро сећам Јовановић Драго, да мислим да је Драго Јовановић покојни, стао сам с аутом, он је обавестио да има неких лешева у кући Расима Шећа, више лешева у кући Расима Шећа. Он је можда ишао неких километар и по до своје куће, отприлике тако, изашао је, ја сам продужио у команду и то сам саопштио дежурном официру, мислим да је био Веселин Вуцеља, дежурни официр коме сам саопштио то. Он је нешто опсовао, отишао је негде, и ја сам отишао по мом послу, и вратио се у јединицу на Рујишта где сам био. Узео сам то што је требало у команди, не знам шта, не сећам се више, можда муницију, батерије од радио станица, тако.

Председник већа: Јесте ли ви с неким причали у вези тих лешева тада?

Сведок Милан Илић: У команди?

Председник већа: Да.

Сведок Милан Илић: Не, у команди сам ја само дежурном официру пренео да ми је тај и тај јавио да имају неки лешеви у тој и тој кући, на Мушићима, и нисам ништа више причао.

Председник већа: Добро. А јел се сећате ко је био дежурни официр тада?

Сведок Милан Илић: Мислим да је био Веселин Вуцеља. Мислим да је био, сад...

Председник већа: Ви лично те лешеве нисте видели?

Сведок Милан Илић: Не, не.

Председник већа: Добро. Да ли сте тада значи '93., фебруар месец, да ли сте видели неког од овде оптужених у овом крају?

Сведок Милан Илић: У?

Председник већа: Ту у крају, Прелеву?

Сведок Милан Илић: У крају.

Председник већа: Да, да.

Сведок Милан Илић: Видио сам на Рујиштима Јована Липовца, он је био у јединици у којој сам и ја био. У пешадијској чети.

Председник већа: Добро.

Сведок Милан Илић: У то време је он био ту.

Председник већа: Да ли сте видели Драгану Ђекић можда тада?

Сведок Милан Илић: Драгану Ђекић у то време не сећам се, нисам је видио у то време, она је била једно време, можда једно десетак, петнаест дана у јединици, пошто је била једина дјевојка, односно жена, командант батаљона је рекао не треба ту, одвео је у команду, ја је више нисам видио.

Председник већа: Гојка Лукића?

Сведок Милан Илић: Гојка Лукића сам '92., док су били родитељи, док су били родитељи доле на Рујиштима он је повремено, понекад дошао нешто око стоке и помагао им ту стоку претерати шта ли, после су родитељи њихови одселили за Вишеград, ретко сам га видио по некад у Вишеграду, оно на улици. Тако.

Председник већа: А Љубишу Васиљевића и Душка Васиљевића да ли сте тад виђали?

Сведок Милан Илић: Љубишу Васиљевића и Душка Васиљевића негде можда у мају '92., негде смо се срели успут, они су, да ли су пошли родитељима или били код родитеља, то стварно не знам тачно, да ли су пошли родитељима или били родитељима, само се поздравили и кажу...е тад и нисам их више виђао уопште.

Председник већа: Добро. Тужиоче има ли питања за овог сведока?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добар дан.

Сведок Милан Илић: Добар дан.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ви сте били наставник у овој основној школи у Прелову?

Сведок Милан Илић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Од када до кад?

Сведок Милан Илић: Од '81., можда овако 15.август '81., до рата '92., маја, јуна месеца.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли се сећате колко је ђака имала та школа?

Сведок Милан Илић: Са подручним школама, то је била централна школа, имала је пет подручних школа, Гостиља, Влаховићи, Оцак, Клашњик и Каменица, мислим да је бројала негде око 700 ученика, немојте ме држати за ријеч, можда мало мање од 700, али отприлике у то време '91., '92. Раније је имала и више, пуно више.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Колко?

Сведок Милан Илић: Имала је око хиљаду, ја се сјећам да је рекордан број било 1275 чини ми се, ако се добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: 1275.

Сведок Милан Илић: Ако се добро сећам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А сад да вас питам, а колико данас та школа има ђака?

Сведок Милан Илић: Нема ни једног.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. То је школа која има фискултурну салу са централним грејањем, колко сам ја?

Сведок Милан Илић: Да. Имала тада, сад...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Тад.

Сведок Милан Илић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Поћи ћу од овога, рекли сте да сте кад вас је судија сад питала да ли познајете окривљене, па за Драгану Ђекић, па овде кад смо били у Сарајеву 27. маја 2015., сте рекли да сте видели Драгану Ђекић кад је Милан Лукић довео код вас, кажете код мене, ту је спавала три ноћи и онда мислим да ју је командант батаљона отерао.

Сведок Милан Илић: Нисам ја, не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Тако ту пише. Е сад је моје питање, добро ово да је довео Милан Лукић то ми је јасно, него ми није јасно зашто ју је отерао командант батаљона.

Адвокат Горан Нинић: Судија, имам приговор овде, прво предочава се нешто што одбрана нема, и одбрана није присуствовала.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Како није присутствовала, па присуствовали су.

Адвокат Горан Нинић: Где.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Исто радите што и...

Адвокат Горан Нинић: Ја вам управо, управо вам то говорим, без права на....

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па присуствовали сте том испитивању.

Адвокат Горан Нинић: Ком испитивању.

Заменик тужиоца за ратне злочине: 27.маја.

Адвокат Горан Нинић: Да, ко је био 27.маја, прочитајте ми тужиоче. Ми чак ни физички нисмо били позвани ни присутни.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Констатује се да данашњем саслушању сведока у предмету пружања међународне правне помоћи по замолници тој и тој, по захтеву тужилаштва за ратне злочине приступили адвокати окривљених у том предмету Ђорђе Дозет и Горан Нинић.

Адвокат Горан Нинић: Лаж.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Наведени браниоци се дозвољава присуство привођењу ове истражне радње.... Е.

Адвокат Горан Нинић: Има ли ту било какав потпис и доказ да су Ђорђе Дозет и ја смо били један дан, 25. Према томе, то што сте ви штанцовали...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Шта ћете ми сад рећи, да смо ми штанцовали.

Адвокат Горан Нинић: Не, не, неко ко је радио. Ја два дана у Сарајеву нисам био. Значи нисам мого....

Председник већа: Не, не, полако, полако. Констатује се да су данашњем саслушању сведока у предмету пружања међународне правне помоћи по позиву Тужилаштва за ратне злочине приступили адвокати окривљених у том предмету Ђорђе Дозет и Горан Нинић, наведеним браниоцима дозвољава присуство провођењу ове истражне радње, с тим да истражна радња саслушања сведока спроводи по одредбама ЗКП-а, оно све што...

Адвокат Ђорђе Дозет: Једна дан смо били.

Адвокат Горан Нинић: Један дан.

Председник већа: Па то је исти дан, јел то 27.05., записник, то је исти дан, тај дан кад сте били.

Адвокат Горан Нинић: 25. и 27.

Председник већа: 27.05., исти дан када је био и претходни сведок, то је тај дан. То је тај дан када је био и овај сведок Чаркић.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Већ се брукамо.

Адвокат Горан Нинић: Тек ћемо се брукати тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па брукамо се немојте...

Адвокат Горан Нинић: Полако, тек ћемо се брукати.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па не али ја постављам питања.

Председник већа: Добро. Ајде пустите да постави питање.

Адвокат Горан Нинић: Ја имам приговор, имам право да

Председник већа: Добро, рекли сте приговор, у реду, у реду. Ајде. Изволте колега.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Питање је било, зашто је командант батаљона отерао Драгану Ђекић?

Сведок Милан Илић: Па мало пре сам рекао, једина дјевојка, жена која је била ту, незгодно, није он њу отерао фактички, он је њу ставио у ауто и одвезао је у команду, ја је после тога нисам више видио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Мало пре сам приметио, овај сведок који је био пре вас, а и ви, на питање суда ко је радио у кухињи, некако обоје сте испустили да наведете Митрашина Глишића. Не, не, не.

Председник већа: Рекао је да је љуштио кромпир.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, не, на ваше питање накнадно.

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кад сте питали ко је радио у кухињи, нисте их поменули.

Председник већа: Добро, које је питање тужиоце ваше.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Питање је следеће. Где је спавао Митрашин Глишић у то време?

Председник већа: Да ли зна, да ли зна сведок?

Сведок Милан Илић: Не знам, знам да је имао стан у Прелову у...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не у време рата, у време ове '92., '93., '93., кад се ово десило где је спавао Митрашин Глишић?

Сведок Милан Илић: Не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Сведок Милан Илић: Не знам гдје је спавао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А да ли је та кујна, кухиња радила по сменама?

Председник већа: Говори о кухињи у школи која је била.

Заменик тужиоца за ратне злочине: У школи, да кухиња у школи.

Председник већа: За време овога ратног стања.

Сведок Милан Илић: Не. Припреме ручак, они слободни су били кувари.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли знате где је....

Сведок Милан Илић: Јер се једном само довезао ручак, суво, суво је било за доручак и у исто време довезу доручак, ручак, вечеру, није вожено два пута, нису значи у сменама радили. Ја колико знам, ја сам био...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, ако не знате, ако не знате не знате.

Сведок Милан Илић: Јел разумете ја сам био 16, 17 километара удаљен одатле.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Знам, знам, зато вас питам, ако знате знате, ако не знате ништа страшно.

Сведок Милан Илић: Ја, да ли је неко остајао дежурни од тих у кухињи који су радили, то стварно не знам, али кухиња ова Станица знам да није радила другу смену, него је радила тамо до три можда, док не...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па то вас питам.

Сведок Милан Илић: Да, то, то.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи Станица је радила само прву смену?

Сведок Милан Илић: Само прву смену, јесте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Где је био систем везе?

Сведок Милан Илић: Систем везе је био исто у школи у директоровој канцеларији.

Заменик тужиоца за ратне злочине: На ком је то спрату, јел то приземље или први спрат?

Сведок Милан Илић: Први спрат, изнад улаза.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Изнад улаза?

Сведок Милан Илић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А где је Крста Папић кад је боравио у школи у Прелову, у команди, где је он, где је његова канцеларија била?

Председник већа: Да ли знате?

Сведок Милан Илић: Кад сам год долазио био је ту у тој канцеларији, ако је био ту присутан, био је у тој канцеларији.

Председник већа: Где, где је систем везе?

Сведок Милан Илић: Где је систем везе.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел то једна просторија или су то две просторије?

Сведок Милан Илић: Па биле су две просторије, али никад није било у оној другој просторији тамо, значи увек је оно кад се уђе одмах у тој просторији.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел та просторија има прозор?

Сведок Милан Илић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И где гледа тај прозор или ти прозори?

Сведок Милан Илић: Гледа према истоку, према улазу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Према улазу?

Сведок Милан Илић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ако сам добро ја вас разумео, рекли сте то је изнад улаза?

Сведок Милан Илић: Изнад улаза, јесте, јесте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Изнад улаза.

Председник већа: Јел гледа на двориште школе?

Сведок Милан Илић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А сад шта значи двориште школе, то је. Јел гледа, ајде овако, јел се види пут којим се долази са оног пута Вишеград - Прелово кад се скрене према школи, да ли на ту страну гледа?

Сведок Милан Илић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да?

Сведок Милан Илић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ако би неко возило дошло, да ли би могло да га види Крста Папић из те канцеларије?

Сведок Милан Илић: Могао би, ако би гледао. Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала вам немам више питања.

Председник већа: Хвала тужиоце, одбрана? Дозет изволите.

Адвокат Ђорђе Дозет: Поменули сте Глишић Митрашина, на питање тужиоца рекли сте да не знате где је спавао, односно где је боравио Глишић Митрашин? Од када Ви познајете Глишић Митрашина?

Сведок Милан Илић: Па знам га оно из виђења дуго можда и пре рата, неколико година, радио је у „Варди“ па је путовао аутобусом, а и ја некада сам путовао аутобусом, тако да сам га виђао.

Адвокат Ђорђе Дозет: С обзиром да сте били командир чете тамо, ако сам схватио у време када је те фебруар 1993. године Ви сте били на функцији командира чете?

Сведок Милан Илић: Да.

Адвокат Ђорђе Дозет: Тада кухиња је била у саставу чете или батаљона?

Сведок Милан Илић: Чете.

Адвокат Ђорђе Дозет: Чете, што значи да сте Ви претпостављени и оним лицима који раде, који су распоређени на рад у кухињи?

Сведок Милан Илић: Нисам ја претпостављени био њима, они су припадали команди, то је команда стана, па само су они придодати нама, углавном команда стана њима је командаовала, али преко...

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли можете да објасните Митрашин Глишић у то време колико година може имати?

Сведок Милан Илић: Па можда једно 25-26 година.

Адвокат Ђорђе Дозет: 25-26 година?

Сведок Милан Илић: Ја, онако претпостављам.

Адвокат Ђорђе Дозет: С обзиром да сте били командир чете, претпостављам да сте били неки резервни официр или нешто пре тога?

Сведок Милан Илић: Да, јесам ШРО Билећа.

Адвокат Ђорђе Дозет: ШРО Билећа. Која класа сада да питам?

Сведок Милан Илић: `72.

Адвокат Ђорђе Дозет: Браво, ја сам `70. Овај, да ли можете да објасните како особа стара 25 година бива распоређена да ради у кухињу, у кухињи на гуљењу крумпира како Ви кажете, уместо да буде распоређена на фронт као сваки други војник?

Сведок Милан Илић: Он је дечко који је био неписмен и који није служио бившу ЈНА, односно био је неспособан за службу у оружаним снагама и за службу ЈНА, био је неспособан, тако да....

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли се сећате можда по ком основу је био неспособан?

Сведок Милан Илић: Не сећам се стварно по ком основу, а знам да је био неписмен, да није, ишао је три, четири године у школу, није се знао потписати.

Адвокат Ђорђе Дозет: Захваљујем немам више питања.

Председник већа: Захваљујем колега Дозет. Бранилац Нинић изволите.

Адвокат Горан Нинић: Добар дан. Ја сам адвокат Горан Нинић, бранилац Драгане Ђекић. Хоћете ми рећи имате Ви надимак?

Сведок Милан Илић: Да.

Адвокат Горан Нинић: Како Вас зову уопште у Вишеграду?

Сведок Милан Илић: Микан.

Адвокат Горан Нинић: Микан. То се појављује да би касније могли да Вас идентификујемо. Рекли сте ми ако сам добро чуо када сте говорили да тај дан када сте ишли да пријавите, није било струје.

Сведок Милан Илић: Да.

Адвокат Горан Нинић: Је ли се дешавало често у том периоду да нема струје?

Сведок Милан Илић: Да. Прилично често.

Адвокат Горан Нинић: Прилично често.

Сведок Милан Илић: Да.

Адвокат Горан Нинић: Како изгледа Прелово када нема струје, имају ли неки алтернативни начини осветљавања, како се школа осветљавала када нема струје?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Извините, извините, приговор, он је био 13 километара далеко од школе у Прелову, на Руишту.

Адвокат Горан Нинић: Па пролазио је....

Председник већа: Добро, а долазио је повремено, добро, ајде може да чујемо.

Сведок Милан Илић: Свјеће. Једино то, једино, нисмо имали други начин.

Адвокат Горан Нинић: Да ли је на било који други начин могао да се било неко алтернативно осветљење у смислу дворишта и свега, свећа за унутра?

Сведок Милан Илић: Не. Није могло, не постоји.

Адвокат Горан Нинић: Реците ми пошто сте радили у школи, у тој школи постоји фискултурна сала?

Сведок Милан Илић: Да.

Адвокат Горан Нинић: Реците ми, можете да ми појасните где се она налази у односу на улаз?

Сведок Милан Илић: У односу на улаз на лијевој страни, при крају школе, на крају школе. Има једна учионица само иза улаза у салу кроз ходник.

Адвокат Горан Нинић: Је ли можете отприлике да определите колико је раздаљина тим ходником и да ли се иде право у салу или се скреће негде или како изгледа то од улаза?

Сведок Милан Илић: Од улаза богами има минимум 50-так метара, од улаза кроз ходник, па лијево, па десно, па поново лијево.

Адвокат Горан Нинић: Значи кроз ходник лево, па десно, па улаз у салу?

Сведок Милан Илић: Јесте.

Адвокат Горан Нинић: Добро, немам више питања. Хвала.

Председник већа: Захваљујем се колега Нинићу. Имају ли још браниоци питања за сведока? Оптужени имају ли питања за овог сведока, само полако доћи ћете на ред, само полако, оптужени имају ли питања за овог сведока? Не. Изволите тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте Ви сведочили у Сарајеву поводом овога?

Сведок Милан Илић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Претпостављам да су Вас то питали, па ћу Вас то ја исто питати, тога дана или дан раније пре него што сте чули да су нека мртва тела, да ли Вам је Крста Папић нешто рекао везано за?

Адвокат Горан Нинић: Судија апсолутно је сугестивно питање, да ли је имао контакт, да ли је био са Крстом Папићем, да ли му је том приликом нешто рекао где се иде и тако даље, значи ово већ неколико пута се понавља.

Сведок Милан Илић: Претходни дан прије него што сам ја сазнао за та мртва тјела био је Крста Папић, дошао је на Руиште у обилазак, ја сам обилазио јединицу пошто је раштркана била, имао сам у то време проблема као и увјек, војска је пила доста, па неки оду кући остало нас је било мало и морао сам да организујем ту одбрану на адекватан начин, видио сам ауто које је он возио ту, дошао сам на кратко време ту, рекао је да је, рекао је тада да је Милан Лукић довезао неке цивиле у школу и да их је одвезао према граду и то све што сам тада сазнао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Е сада овако, којим аутом се довозио Крста Папић?

Сведок Милан Илић: „Нивом“.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Које боје?

Сведок Милан Илић: Слонова кост, мислим да је тако, слонова кост.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је ли сам возио, управљао тим возилом или га је неко довозио?

Сведок Милан Илић: Па некада је сам, а некада је Душан Божић.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А тога дана?

Сведок Милан Илић: Тога дана нисам видио Душана Божића. Нисам га видио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Овде сте рекли....

Сведок Милан Илић: Не, уствари не сећам се, не сећам се да ли сам га видео, не сећам се.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Сведок Милан Илић: Не сећам се.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Рекли сте да је командант батаљона Крсто Папић у команди на Руиштима рекао да је Милан Лукић довео неких 20-так цивила, и сместио их у основну школу у Прелову, је ли то тако било?

Сведок Милан Илић: Не. Не. Ја се извињавам, не. Довезао их у школу и одвезао их према граду.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А је ли их уводио у основну школу?

Сведок Милан Илић: То не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Даље наставља и ту их кратко време и да су након тога отишли у правцу Вишеграда?

Сведок Милан Илић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је ли то значи то је тачно?

Сведок Милан Илић: Тачно отишли у правцу Вишеграда.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи то Вам је Крста Папић рекао...

Сведок Милан Илић: Довезао их до школе и да су отишли, ја не знам да ли их је уводио у школу или није, то не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је ли Вам причао како их је довезао, како их је довезао?

Сведок Милан Илић: Није мени причао, није.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А да ли је, да ли се неко распитивао после у вези неког камиона или да ли се неко распитивао да ли је било неког напада муслиманских снага на неком подручју које сте ви покривали па је потребно било да се изведе војска да се то спречи?

Сведок Милан Илић: Не сећам се.

Заменик тужиоца за ратне злочине: То сте нам укратко испричали, али ево ја ћу прочитати шта сте нам и тада 2015. рекли, након што сте пријавили шта сте чули и видели, „Веселин је устао снажно лупио шаком о сто, опсовао и рекао опет онај коњ“ и онда сте Ви рекли шта мислите, рекли сте мислим да је под коњем мислио на Милана Лукића, како сте то, на основу чега сте то закључили?

Сведок Милан Илић: На основу чега сам то закључио да је....

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да се ради о Милану Лукићу?

Сведок Милан Илић: Па вероватно да је он рекао то, то да је то Милан, вероватно зато сам закључио, вероватно.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Мислим Милан Лукић пре тога је ли се нешто дешавало што је Милан Лукић радио што није требало па је закључио да је то Милан Лукић могао да уради, на основу чега сте Ви закључили да је то Милан Лукић?

Сведок Милан Илић: Па вероватно да је рекао Веселин да је Милан Лукић.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Немам више питања.

Председник већа: Захваљујем се тужиоце. Колега Дозет изволите.

Адвокат Ђорђе Дозет: Адвокат Дозет, једно допунско питање везано за функцију коју је сведок обављао, Ви сте рекли данас да је Јован Липовац, ја сам бранилац Јована Липовца, да је Јован Липовац био код вас у јединици?

Сведок Милан Илић: Да.

Адвокат Ђорђе Дозет: И у том периоду дакле 1993. године био код вас у јединици?

Сведок Милан Илић: Да.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли се сећате са каквим наоружањем у моменту у време када сте Ви командир чете, су наоружани борци из Ваше чете?

Сведок Милан Илић: Па било је разног наоружања од „48-це“, полуаутоматске, аутоматске пушке, митраљез онај М-53, М-72 онај пушкомитраљез то је било углавном наоружање.

Адвокат Ђорђе Дозет: Дакле све и свашта?

Сведок Милан Илић: Да.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли се случајно сећате са каквим наоружањем је био задужен Јован Липовац?

Сведок Милан Илић: Не сећам се. Не сећам се.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли нам можете помоћи, да ли је војска задужује када дође у јединицу задужује некакво наоружање, да ли је вођена евиденција задужења наоружања?

Сведок Милан Илић: То је вођена у команди.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли се та евиденција, да ли знате да ли је та евиденција сачувана и где можемо да пронађемо ту евиденцију?

Сведок Милан Илић: Сва документација колико сам ја информисан је предата у команду бригаде, комплетну команду корпуса, то је на Соколац било предато, шта је са том документацијом ја стварно не знам.

Адвокат Ђорђе Дозет: У сваком случају је завршила била на Сокоцу?

Сведок Милан Илић: Вјероватно на Сокоцу јер сва предата документација коју има бригада....

Адвокат Ђорђе Дозет: Е сад још задње питање, да ли је у време када сте Ви командир чете вођена евиденција присуства бораца у јединици?

Сведок Милан Илић: Јесте.

Адвокат Ђорђе Дозет: На који начин су они могли да напусте реон Вишеграда или да кажем Републике Српске, односно Босне и Херцеговине?

Сведок Милан Илић: На основу дозволе коју је издао лично командант бригаде или неко ког је он овластио.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли Вам је познато да ли и таква евиденција постоји?

Сведок Милан Илић: Постојала је и таква евиденција, књига и једна свеска у коју су уписиване, сада да ли је то сачувано или није ја стварно не знам.

Адвокат Ђорђе Дозет: Дакле да ли могу закључити да кажете да нико није могао напустити реон Вишеграда, односно реон који обезбеђује одређена војна јединица, без писменог одобрења претпостављене команде?

Сведок Милан Илић: Није могао нико територију општине Вишеград напустити без писменог одобрења команданта бригаде или ког је он овластио већ, а могли су отићи из јединице до куће на купање без дозволе.

Адвокат Ђорђе Дозет: Захваљујем немам више питања.

Председник већа: Има тужилац још питања?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ви сте чули шта се догодило у Штрпцима?

Сведок Милан Илић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је Милан Лукић имао дозволу командира или команданта да напусти реон када је довезао 20 људи у станицу у Штрпце?

Председник већа: Он не зна да ли је он довезао....

Сведок Милан Илић: Не знам ја....

Председник већа: Не зна, не, не, немојте то, он не зна, он није био припадник јединице..... он је био.....

Сведок Милан Илић: Како могу да знам.

Председник већа: Не, не, он није....

Заменик тужиоца за ратне злочине: Питање је да ли је могуће да се то уради у оно време, поготово Милан Лукић то да уради? Да ли сте Ви могли да зауставите Милана Лукића, да ли сте имали јединице које су могле да му се супротставе?

Адвокат Саво Стојановић: Судија, приговор опет....

Сведок Милан Илић: Ја нисам могао уопште, ја сам командир чете, ја сам неки доле десети по командној одговорности, двадесети.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Шта је био Милан Лукић па нико није могао да га заустави?

Сведок Милан Илић: Не знам од тога, не могу то....

Председник већа: Не, не, није он то рекао. Добро. Добро, добро.

Сведок Милан Илић: Ја то стварно не знам.

Председник већа: Имате ли Ви још нешто да додате у вези са овим догађајем, да ли још нешто знате а што Вас нисмо питали, или сте се сетили нешто још да бисте рекли?

Сведок Милан Илић: Не.

Председник већа: Немате. Значи то би било све, је ли?

Сведок Милан Илић: Да.

Председник већа: Ви сте дошли из Вишеграда, је ли тако?

Сведок Милан Илић: Да.

Председник већа: Својим колима, приложили сте рачун за гориво, то је овде 117,48 конвертибилних марака, то је у динарској противвредности 7.040,56 динара и тражите трошкове на име исхране. На име исхране ћу Вам дати 1.500,00 динара, само да саберемо. 8.540,56 динара.

Сведок тражи трошкове за превоз од Вишеграда до Београда и натраг, дошао је сопственим возилом и приложио је рачун за гориво у износу од 117,48 конвертибилних марака, што у динарској противвредности износи 7.040,56 динара и трошкове исхране 1.500,00 динара, што све укупно износи 8.540,56 динара, па

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

досуђују се трошкови на име горива за превоз од Вишеграда до Београда и натраг, и трошкове исхране сведоку Милану Илићу у износу од 8.540,56 динара.

Илићу вратила сам Вам личну карту, хвала Вам што сте дошли. То је све, можете ићи. Ове трошкове ћете регулисати са нашом Службом за подршку сведоцима. Хвала лепо, пријатно.

Адвокат Ђорђе Дозет: Судија да ли дозвољавате да се обратим?

Председник већа: Реците.

Адвокат Ђорђе Дозет: Адвокат Дозет. Ја ћу да ставим примедбу на некаква поступања већа, односно Вас као председнице већа у досадашњем доказном поступку и уједно предлог за убудуће. Наиме, да бисмо ми могли да користимо права која нам даје између осталог одредба 402 Законика о кривичном поступку, која регулише правила испитивања сведока, ја би вас молио да убудуће се тога придржавате, дакле сведоци које смо до сада испитивали, односно који су испитивани овде, су сведоци тужилаштва, ја не знам због чега тужилац није користио то своје право основног испитивања дакле његовог сведока, основно испитивање спроводи тужилац, а не председник већа.

Председник већа: Ја покушавам само....

Адвокат Ђорђе Дозет: Да бисмо ми могли...

Председник већа: Сведоке да уведем у материју и онда дајем тужиоцу питање, морам мало да их уведем у материју, о чему ћу да их питам.

Адвокат Ђорђе Дозет: Тужилац је тај који их је предложио и зна због чега их је предложио.

Председник већа: Добро колега, прихватамо то, ајде сада ћемо да видимо.

Адвокат Ђорђе Дозет: Зашто говорим ако то тужилац не жели да користи, мене то стварно да кажем не дотиче, али биће ме јако дотицати ако усвојите предлог одбране за саслушање сведока, односно испитивање сведока одбране. Захваљујем се.

Председник већа: Добро. Прозовите ми сведока Горана Вуковића.

Добар дан.

Сведок Горан Вуковић: Добар дан.

Председник већа: Ви сте Горан Вуковић је ли?

Сведок Горан Вуковић: Да.

Председник већа: Добро.

Пред судом се налази сведок ГОРАН ВУКОВИЋ, чији се идентитет утврђује увидом у личну карту издату у полицијској станици Прибој, регистарски број 008863279.

Вуковићу пре него што кренемо да разговарамо, само да видим Ваше личне податке, Ви ћете данас бити овде саслушани као сведок, ради се о догађају из 1993. године о скидању путника из воза у станици, железничкој Штрпци и после њиховој ликвидацији. Ви сте у вези са тиме давали исказ пред Тужиоцем за ратне злочине на записнику од 13.02.2015. године, и тада сте давали Ваше личне податке, јесу Вам исти лични подаци?

Сведок Горан Вуковић: Јесу, исти су.

Председник већа: Исти су. Добро.

Са личним подацима као на записнику пред Тужилаштвом за ратне злочине КТИ број 2/14 од 13.02.2015.године.

Сада ћу Вам прочитати имена оптужених, па ћете ми рећи да ли неког од њих познајете, односно да ли сте са неким од њих у сродству или завади, Гојко Лукић?

Сведок Горан Вуковић: Не.

Председник већа: Не знате га. Љубиша Васиљевић?

Сведок Горан Вуковић: Не.

Председник већа: Душко Васиљевић?

Сведок Горан Вуковић: Не.

Председник већа: Јован Липовац?

Сведок Горан Вуковић: Не.

Председник већа: Драгана Ђекић?

Сведок Горан Вуковић: Не.

Председник већа: Несродан, незавађен. Опомиње се у смислу члана 95 ЗКП-а да је дужан да говори истину и да не сме ништа да прећути, а затим се упозорава да давање лажног исказа представља кривично дело. Сведок се упозорава да није дужан да одговара на одређена питања ако је вероватно да би тиме изложио себе или лица из члана 94 став 1 ЗКП-а, дакле своје блиске сроднике, тешкој срамоти и знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, сведоци полажу заклетву, а текст заклетве гласи, ја ћу Вам је прочитати а Ви ћете само рећи да ли прихватате: заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати, је ли прихватате?

Сведок Горан Вуковић: Да.

Председник већа: Добро, да ли Ви остајете при овој изјави коју сте дали пред Тужиоцем за ратне злочине на записнику од 13.02.2015. године?

Сведок Горан Вуковић: Да.

Председник већа: Остајете?

Сведок Горан Вуковић: Да.

Председник већа: Добро. Тужиоче изволите. Без коментара и добацивања колега Дозет, ја бих Вас замолила. Изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја ћу само оно што је мени важно да Вас питам, то сте Ви већ рекли, колико сте видели да је људи изведено из воза?

Сведок Горан Вуковић: Па група једна од 15 до 20 људи, то сам видео, стајао сам на прозору.

Заменик тужиоца за ратне злочине: На питање сте рекли да Ви нисте видели у шта су, у која возила су дословце ушли?

Сведок Горан Вуковић: Не, не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли Вам је неко рекао у шта су ушли и у колико возила и у каква возила су уведени ти људи?

Сведок Горан Вуковић: Само ми је речено од стране Вранића полицајца у Прибоју, јер нисмо ни знали, ми смо мислили да се ту ради о лицима која су војни обвезници Републике Српске, то је се дешавало колико сам чуо и раније, колега који је био у пратњи возова, он је у Прибоју трчао овај човек и каже, реко што то трчиш Врана, каже човече скинули су нам Муслимане са воза и тада сам и сазнао да су....

Заменик тужиоца за ратне злочине: И где су их одвезли.

Сведок Горан Вуковић: Ништа ми није рекао, ништа.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ево овде на питање да ли сте видели да неко вози, да ли сте видели неко возило да је било паркирано на станици, аутомобил, камион, нешто, Ви сте одговорили нисам али сам од колеге Вранића чуо да су биле две „110-ке“?

Сведок Горан Вуковић: Да, то сам чуо јер смо заједно радили.

Заменик тужиоца за ратне злочине: То је само било моје питање, ја више немам питања.

Адвокат Горан Нинић: Сведок је дошао, дајте да он каже па онда да га евентуално суочи са контрадикторностима, не прочитати сведоку шта је рекао некада, ако смо га већ звали сведока на непосредно испитивање.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Питање.... Рекао је па му је представљено..... Па направио је разлику.

Председник већа: Чекајте, предочава му па пита да ли је, изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Немам више, то су сва моја питања.

Сведок Горан Вуковић: Да ја нисам тада видео, али ми је касније од Вранића речено да је он видео

Председник већа: То сте рекли, добро. Браниоци питања, Сава Стојановић, изволите.

Адвокат Сава Стојановић: Сава Стојановић бранилац оптужених Љубише Васиљевића и Душка Васиљевића. Ја бих молио да суд само констатује да је сведок изјавио да не познаје ни једно лице од оптужених.

Председник већа: Па он је рекао да не познаје ниједно, да није у сродству ни у завади.

Адвокат Сава Стојановић: У контексту да ли је у сродству или не...

Председник већа: Је ли не познајете никог од оптужених?

Сведок Горан Вуковић: Не, не, не познајем.

Председник већа: Не познаје, добро. Нинићу изволите.

Адвокат Горан Нинић: Добар дан. Ја сам адвокат Горан Нинић, бранилац Драгане Ђекић. Реците ми у ком својству сте Ви били у том возу?

Сведок Горан Вуковић: Ја сам...

Адвокат Горан Нинић: Уствари да ли сте уопште били у том возу?

Сведок Горан Вуковић: Да, јесам. Ја сам полицијски службеник, полицајац тад млад, тек сам почео да радим, две године стажа и пошто сам из Прибоја, радио сам у Ужицу и скоро сваки други дан сам путовао возом, знате како је било, није било горива и то, и тако сам се погодио тада у том возу, пошао сам кући после смене, пошао сам у Прибој.

Председник већа: Само да разјаснимо, значи били сте практично путник у возу, нема службеног...

Сведок Горан Вуковић: У униформи сам био....

Председник већа: Али нисте вршили дужност?

Сведок Горан Вуковић: Нисам био на задатку, да.

Председник већа: Добро.

Адвокат Горан Нинић: Где се Ви тада налазите у том возу?

Сведок Горан Вуковић: Налазим се у задњем вагону где је бифе, где су колеге које раде у пратњи и имају свој одељак, па се познајемо, пошто сам ја у Ужицу радио, они су Ужичани, и ја сам седео пошто су они радили, ишли кроз воз, значи ја сам седео ту и када је воз стао у Штрпцима изашао сам на прозор да видим чисто због чега је воз стао. Радозналост.

Адвокат Горан Нинић: Шта сте видели када сте изашли на прозор?

Сведок Горан Вуковић: Видео сам ето тамо код железничке станице пет, шест војника сматрајући да је то ово што сам вам рекао да се сматра да се војни обвезници узимају, тако да нисам ништа, није ту било никакве присиле, ја сам гледао тамо јер је блага ова десна кривина, и са краја воза се види предњи део, и видим људи силазе, али нема присиле, нема оружја, излазе и тек сам након када ми је Вранић рекао у Прибоју, сазнао сам о чему се ради.

Адвокат Горан Нинић: Да ли сте међу војницима или лицима која су била око воза или који су одводили та лица или који су већ како год да сте то окарактерисали, да ли је било женских особа?

Сведок Горан Вуковић: Ја нисам приметио. Нисам видео женске особе.

Адвокат Горан Нинић: Хвала немам питања више.

Председник већа: Добро колега Нинић. Колега Дозет изволите.

Адвокат Ђорђе Дозет: Адвокат Дозет. Да ли можете да се изјасните колико сте Ви униформисаних лица видели у возу или око воза?

Сведок Горан Вуковић: Ево овако, па рекао сам око пет до седам поред станице Штрпци, два су момка ушла позади, и они су прошли поред нас и рекли нам здраво, значи поред бифеа, има још четири купеа, никог нису легитимисали нити су иког извели, они су пришли поред нас, отишли...

Адвокат Ђорђе Дозет: Ви сте говорили у свом исказу да сте препознали у Бјелом Пољу Небојшу Ранисављевића, али ја Вас о том нећу питати, мене интересује међу тим униформисаним лицима које сте Ви видели, да ли је било ко на било који начин у физчком смислу одскакао?

Сведок Горан Вуковић: Не, ни по чему. Једино један је имао брадицу, који је прошао, могуће да је Ранисављевић, ја сам то рекао и у Бијелом Пољу, могуће по опису да је Ранисављевић, само што ми се чинио вишњи тај човек који је прошао поред мене,

то сам тако рекао. Јер због једне ситуације што је имао ту на оку, као спржен део капак и овде испод, као да је иглом дохваћено, е то ме вратило ми сећање, ето једино то.

Адвокат Ђорђе Дозет: У сваком случају нико није одскакао ни по висини ни по низини?

Сведок Горан Вуковић: Не, не. Ништа.

Адвокат Ђорђе Дозет: Захваљујем немам више питања.

Председник већа: Тужиоче изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли су сви били исте висине?

Сведок Горан Вуковић: Па нису, нормални људи.... као и ми сви смо.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па наравно, једноставно питање. Немам више питања.

Председник већа: А да ли се том приликом међу тим униформисаним кажете тамо поред зграде станице колико сте видели пет до седам, је ли, и двојицу који улазе, да ли је неко од њих имао шубару на глави?

Сведок Горан Вуковић: Ја нисам видео. Нисам видео.

Председник већа: Нисте видели.

Сведок Горан Вуковић: Не, не, видео сам, ми смо прво претпостављали да је то полиција из Вишеграда, зато што је то рађено према војним обвезницима из Републике Српске, тако да нисам обраћао пажњу, остао ми је тај део и тај један човек ког сам описао у Бијелом Пољу, о коме сам, тај човек који је изведен из воза, то ми је после дошло нешто, јел' ме питао Веско Голубовић судија имате ли још неки детаљ и ја сам испричао то што сам запамтио, што ми је остало у сећању.

Председник већа: Добро. Имате ли Вуковићу још нешто да кажете да Вас нисмо питали, да сте се сетили?

Сведок Горан Вуковић: Не, немам.

Председник већа: Има ли још питања за овог сведока? Неко од оптужених? Пуномоћник оштећених? Не. То је све је ли. Ви сте дошли одакле?

Сведок Горан Вуковић: Из Прибоја.

Председник већа: Само да видим овде су ми доставили, Вуковић тражили сте 6.500,00 динара, је ли тако, дошли сте сопственим колима?

Сведок Горан Вуковић: Да.

Председник већа: То је за гориво и тражи трошкове исхране, на то још 1.500 само да саберемо, то је 8.000,00 динара.

Сведок Горан Вуковић тражи на име трошкова горива из Прибоја до Београда и натраг јер је дошао сопственим возилом износ од 6.500,00 динара на име трошкова исхране, што значи укупно 8.000,00 динара, па веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

сведоку Горану Вуковићу досуђују се трошкови за гориво од Прибоја до Београда и натраг, и трошкови исхране у укупном износу од 8.000,00 динара.

Добићете то са овом нашом Службом за помоћ и подршку сведоцима, личну карту сам вам вратила. Хвала вам лепо што сте дошли, можете ићи.

Сведок Горан Вуковић: Довиђења.

Председник већа: Пријатно. Нека ми уђе сведок Душан Божић. Добар дан.

Сведок Душан Божић: Добар дан.

Председник већа: Ви сте Душан Божић јел?

Сведок Душан Божић: Да.

Председник већа: Пред судом се налази сведок ДУШАН БОЖИЋ чији се идентитет утврђује увидом у личну карту издату од Босне и Херцеговине, број 730M0D4M3. Божићу, само да видим ваше личне податке. Ви сте овде давали два пута исказ пред Тужилаштвом Босне и Херцеговине, на записнику од 27.05.2015., а видим да сте давали и 15.10.2014., само ми овако реците, јесу ли вам исти лични подаци, адреса становања?

Сведок Душан Божић: Да.

Председник већа: Све је исто јел.

Са личним подацима као на записнику пред Тужилаштвом Босне и Херцеговине од 27.05.2015.године.

Да видимо само да ли познајете кога од овде оптужених и да ли сте с њима у неком сродству или завади. Гојка Лукића?

Сведок Душан Божић: Познајем.

Председник већа: Јесте ли у завади или у сродству?

Сведок Душан Божић: Не.

Председник већа: Не. Љубишу Васиљевића?

Сведок Душан Божић: Да.

Председник већа: Јесте ли у завади или сродству?

Сведок Душан Божић: Не.

Председник већа: Душка Васиљевића?

Сведок Душан Божић: Да.

Председник већа: Јована Липовца?

Сведок Душан Божић: Да.

Председник већа: Јесте ли у завади или сродству?

Сведок Душан Божић: Не.

Председник већа: Драгану Ђекић?

Сведок Душан Божић: Не.

Председник већа: Нисте у завади и у сродству?

Сведок Душан Божић: Не познајем је.

Председник већа: Не познајете је. Добро, добро.

Бићете саслушани као сведок и упозоравате се у смислу члана 95 ЗКП-а, да сте дужни да говори истину, да не смете ништа да прећутити и упозоравате се да давање лажног исказа представља кривично дело. Сведок се упозорава да није дужан да одговара на одређена питања ако је вероватно да би тиме изложио себе или лица из члана 94 став 1 ЗКП-а, дакле своје блиске сроднике тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Сведоци полажу заклетву, ја ћу вам прочитати текст заклетве, а ви ћете рећи да ли прихватате. „Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати“. Јел прихватате?

Сведок Душан Божић: Прихватам.

Председник већа: Добро. Реците, јел неко нешто? Изволте. Да ли ви остајете при свом исказу који сте дали на записнику од 27.05.2015.године, пред Тужилашвом Босне и Херцеговине?

Сведок Душан Божић: Не.

Председник већа: Не. Ајте тужиоче изволте питања. А због чега не остајете?

Сведок Душан Божић: Јел то пред судом Босне и Херцеговине или?

Председник већа: Пред Тужилаштвом Босне и Херцеговине, у Сарајеву сте давали исказ, био је наш тужилац за ратне злочине Миољуб Виторовић присутан, био је присутан и тужилац Босне и Херцеговине тамо, браниоци окривљених и тако даље. Јесте ли давали неки исказ у Сарајеву?

Сведок Душан Божић: Па ја се не сећам тога.

Председник већа: У вези са догађајем Штрпци '93., скидање путника.

Сведок Душан Божић: Да, јесам.

Адвокат Горан Нинић: Судија, браниоци окривљених, реците који су браниоци окривљених.

Председник већа: Хоћу, прочитаћу, није проблем. Каже овако, присутни браниоци окривљених, браниоц Липовац Јована Ђорђе Дозет из Београда и Ђекић Драгане Нинић Горан. Ето. Јел се сећате да сте давали тај исказ?

Сведок Душан Божић: Сјећам се, али не знам тачно.

Председник већа: Не можете да се сетите шта сте?

Сведок Душан Божић: Не могу.

Председник већа: Тужиоче ајте ви питања па ћемо да видимо.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добар дан.

Сведок Душан Божић: Добар дан.

Заменик тужиоца за ратне злочине: То је било 27. маја 2015. године, ето ја вам кажем датум. Јел се сећате да сте давали неки исказ?

Сведок Душан Божић: Па сјећам се тога.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Е, да ли сте тада говорили истину?

Сведок Душан Божић: Не знам шта сам говорио, не могу да се сјетим.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Или ајде да вас питам, да ли тада нисте говорили истину?

Председник већа: А немојте тако негативно, да ли нисте говорили. Човек каже не сећа се шта је говорио.

Сведок Душан Божић: Не сећам се.

Председник већа: Ајмо даље питања. Не сећа се шта је говорио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте икад пред судом сведочили а да нисте говорили истину?

Сведок Душан Божић: Пред судом сам једном сведочио у Сарајеву.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте ли говорили истину?

Сведок Душан Божић: Јесам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А сад вас ја питам, 27. маја 2015., у суду, у Тужилаштву Босне и Херцеговине, да ли сте говорили истину?

Председник већа: Рекао је да се не сећа. Седите браниоци.

Адвокат Горан Нинић: Није сведочио пред судом, молим вас судија реагујте ви, у тужилаштво.

Председник већа: Рекао је да се не сећа шта је рекао. Ајмо питања, питања.

Сведок Душан Божић: Да...сам говорио истину.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел се сећате да сам ја био на том сааслушању? Не сећате се, добро. Јесте ли се уплашили?

Сведок Душан Божић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ајмо онда од почетка. Кад је почео рат '92.године шта сте ви радили?

Сведок Душан Божић: Ја сам био војник обичан, на почетку самом.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, да ли сте добили неко задужење?

Сведок Душан Божић: Кад је основан батаљон, добио сам, возио сам Крсту Папића команданта батаљона и био сам на вези.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Где се налазила просторија везе?

Сведок Душан Божић: Прво сам радио на Рујиштима, пет, шест месеци, па сам после.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А касније?

Сведок Душан Божић: У Прелову.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Где у Прелову?

Сведок Душан Божић: У школи.

Заменик тужиоца за ратне злочине: У којој школи?

Сведок Душан Божић: Основној.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Како се зове школа?

Сведок Душан Божић: „Желимир Ђурић Жеља“.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Где се налазила та канцеларија?

Сведок Душан Божић: На спрату.

Заменик тужиоца за ратне злочине: На ком спрату?

Сведок Душан Божић: Првом.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Где је гледала та, односно да ли се директно из ходника улазило у ту просторију или се?

Сведок Душан Божић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Опишите нам.

Сведок Душан Божић: Степенице су биле и уза степенице на спрат.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ако се сећате пре рата, да ли је то била нечија канцеларија?

Сведок Душан Божић: Директора највероватније.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Директора. Јел то једна просторија или се из те улази у другу просторију?

Сведок Душан Божић: Једна просторија.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Једна просторија. Да ли сте ту били сами или је још неко ту седео с вама?

Сведок Душан Божић: Па Крста Папић.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А шта је био Крста Папић?

Сведок Душан Божић: Командант батаљона.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Сведок Душан Божић: Али он није био ту увијек.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Кад сте долазили ви на радно место, у колико сати?

Сведок Душан Божић: Нисмо одређено имали сате, он је, командант батаљона је имао целу десну страну Дрине.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А кад сте боравили у Прелову, где сте спавали, где сте били?

Сведок Душан Божић: Пријетежно на терену, понекад спавамо у Прелову у школи.

Заменик тужиоца за ратне злочине: У школи?

Сведок Душан Божић: Да, некада, не увијек.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А где, где у којој канцеларији спавате?

Сведок Душан Божић: Па ту је био један двосјед.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел то у истој канцеларији?

Сведок Душан Божић: У истој је, да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Да ли је у то, да ли је била кухиња у тој школи?

Сведок Душан Божић: Јесте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ко су људи који су радили у кухињи, како се зову?

Сведок Душан Божић: Кувар је био Васо Војновић, и Станица Марковић.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је још неко био?

Сведок Душан Божић: Митрашин је био помоћни радник.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Где су они спавали?

Сведок Душан Божић: Они су спавали кући.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Где је становала Станица?

Сведок Душан Божић: Станица је имала кућу сто метара од школе.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А Војновић?

Сведок Душан Божић: И Војновић је ишао кући свако вече.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А Митрашин?

Сведок Душан Божић: Па Митрашин је имао ту стан близу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И тада је имао?

Сведок Душан Божић: Имао је неку собу, да, да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел имао тада стан?

Сведок Душан Божић: Па не сећам се баш кад је имао, али имао је собу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А ја вас питам за тада фебруар '93?

Сведок Душан Божић: Па највероватније да је имао стан.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи нисте сигурни?

Сведок Душан Божић: Нисам сигуран, али мислим да је имао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Да ли вам је познато да је у фебруару '93., у школу у Прелову дошао камион из кога су изведени неки људи?

Сведок Душан Божић: Познато ми је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хоћете да нам испричате о томе?

Сведок Душан Божић: Ја сам био на Рујиштима, обилазили смо терен тај дан, и дошли смо у Прелово пред мрак, код мог таста смо свратили.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Како се зове таст?

Сведок Душан Божић: Коста Илић.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте ли свратили увече или ујутру?

Сведок Душан Божић: Не, не, тада када смо се вратили са Рујишта.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Колико је то сати?

Сведок Душан Божић: Предвече.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Предвече.

Сведок Душан Божић: Предвече. И ту смо, ја сам остао, свратили смо ту на кафу, попили смо кафу и ја сам остао да се оперем, а Крста је отишао у школу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Е сад морам ту да вас питам. А зашто је Крста отишао у школу?

Сведок Душан Божић: Не знам то ја.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли га је неко позвао?

Сведок Душан Божић: Претпостављам да јесте, ја сам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ко?

Сведок Душан Божић: Не знам, не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А како, зашто претпостављате да је Крсту неко позвао па је зато отишао?

Сведок Душан Божић: Па ја сам се, ја сам дошао да се оперем, кад сам изашао Крсту нисам нашао у кући.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А да ли је таст био ту?

Сведок Душан Божић: Јесте, јесте, и ташта.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, и шта се онда дешава?

Сведок Душан Божић: Пошто смо возили „ладу ниву“ ја сам, „лада нива“ је остала, пошто је то далеко од школе 100 метара, 50 метара. 100 метара од куће.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да.

Сведок Душан Божић: Он је мене позвао моторолом да дођем по њега, Крста Папић.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи Крста Папић вас је позвао моторолом да дођете по њега где?

Сведок Душан Божић: Пред школу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Пре школу добро.

Сведок Душан Божић: Да. Ја сам упалио ауто и дошао сам по њега пред школу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И шта сте затекли?

Сведок Душан Божић: Па ја сам видео само један камион на улази и Крста је сео у кола и вратили смо се назад.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Како је тај камион био окренут?

Сведок Душан Божић: Окренут.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Или паркиран?

Сведок Душан Божић: Да. Окренут је лицем према, не према школи, него...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ајде овако, товарни сандук је био према где окренут?

Сведок Душан Божић: На задњем дјелу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: На задњем делу, добро, увек је товарни сандук на задњем. Да ли је у односу на улаз у школу?

Сведок Душан Божић: Према вратима, да, према улазу у школу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи товарни сандук је био окренут према улазу?

Сведок Душан Божић: Да, да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И шта сте онда видели?

Сведок Душан Божић: Ништа, ја сам, Крста је сео у кола и рекао ми да возим.

Председник већа: Где?

Сведок Душан Божић: На Рујишта.

Председник већа: Добро, и?

Сведок Душан Божић: И ја сам окренуо ауто, и вратио сам се, и одвезао сам на Рујиште. Кад смо дошли на Рујиште ја сам отишао са спавам, већ је била ноћ.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Сад ја морам да вам прочитам шта сте ви рекли 27.маја 2015.године. Јел то у реду? Каже овако кад сте дошли до школе.

Сведок Душан Божић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: На улазу у школу затекли смо паркиран камион 110, СМБ са цирадом у којем није било никога, ушли смо у школу и на улазу смо затекли Митрашина Глишића и Станицу Марковић, који су у то време радили. Јел то тачно?

Сведок Душан Божић: Па највероватније су радили, не знам ја, ја њих нисам видео.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, кажете да сте их затекли.

Сведок Душан Божић: Ја нисам улазио у школу.

Председник већа: Ама добро, рекли сте ушли смо у школу и на улазу смо затекли Митрашина Глишића и Станицу Марковић, јесте ли их затекли?

Сведок Душан Божић: Ја нисам тада, то вече уопште улазио у школу, то је било све изнуђено, јер...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Шта је било изнуђено?

Сведок Душан Божић: Ја кад сам...

Адвокат Горан Нинић: Судија јел могу једну примедбу. Овај сведок је саслушан пред судом у Сарајеву 06.03.2017. године, и он је...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, овај сведок је саслушан 27.05.2015.

Председник већа: Ово је записник од 27.05.

Адвокат Горан Нинић: Слушајте ме добро. Значи и он је на суђењу, значи на главном претресу оповргао...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Али то није тема.

Председник већа: Није то тема. Нећемо сад главни претрес, саслушавамо човека овде ево га главни претрес.

Адвокат Горан Нинић: Што му предочава ово што је он....

Председник већа: Па зато што је ово... саслушаван је...

Адвокат Горан Нинић: Добро, и он човек...

Председник већа: Па добро, што је оповргао...

Адвокат Горан Нинић: Добро, добро, добро.

Председник већа: Добро. Изволте. Јесте ли затекли тада Станицу Марковић и Митрашина Глишића?

Сведок Душан Божић: Ја тада уопште нисам улазио у школу судинице.

Председник већа: Добро нисте. Да ли сте их затекли испред школе?

Сведок Душан Божић: Нисам.

Председник већа: Нисте?

Сведок Душан Божић: Нисам.

Председник већа: Па како ово стоји овако да сте рекли?

Сведок Душан Божић: Нисам. Па то је било под притиском, у моју кућу су упали пет људи.

Председник већа: Ко вас је притискао, да чујем?

Сведок Душан Божић: Па шта ја знам, четири, пет тужилаца, троје кола око куће, то је био хаос.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кад је то било?

Сведок Душан Божић: Кад сте ви дошли доље.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И шта се десило онда?

Сведок Душан Божић: Па ништа, ушли сте у кућу, откуд ја знам, ја сам се изгубио, под стресом.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А кад је то било у односу на 27.мај?

Сведок Душан Божић: Па то је та изјава.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кад је то било у односу на 27.мај, кад смо ми били код вас кући?

Сведок Душан Божић: Ви сте били, не знам ни ја кад сте били, прије тога.

Председник већа: Добро. Али ви изјаву не дајете кући, ви дајете изјаву у тужилаштву у Сарајеву.

Сведок Душан Божић: У Горажду.

Адвокат Горан Нинић: У Горажду колегинице.

Председник већа: Сарајево стоји. Саставен 27.05., у тужилаштву у Сарајеву. Добро.

Адвокат Горан Нинић: 15.05.

Председник већа: То је друга изјава, ја говорим о 27.05.

Заменик тужиоца за ратне злочине: 27.05.,

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: 27.05.2015.

Председник већа: Али предочавамо ову изјаву.

Адвокат Горан Нинић: Тужилац га је питао кад сам ја први пут био после колико си дао изјаву...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, он каже, он каже....

Адвокат Горан Нинић: Он тад каже после тога, и прва изјава коју он даје после тога је 15.05., у Горажду.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, не.

Адвокат Горан Нинић: Сад би могли да питамо сведока зашто он даје изјаву у Горажду и како се то дешава да то буде у Горажду.

Председник већа: Питајте га после, сад седите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Какве везе то има са овим што причам.

Председник већа: Ајте питања даље, молим вас тужиоче без дискусије, конкретно постављајте питања сведоку. Да чујем.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажете ушли смо у школу и на улазу смо затекли Митрашина Глишића и Станицу Марковић који су у то време радили у кухињи школе, ја сам отишао у канцеларију на спрату где је била смештена веза и ту сам се задржао око пола сата, тада сам чуо галаму и сишао сам низ степенице у ходник, ту сам затекао следећи приказ, видео сам око 15 цивила, односно људи обучених у цивилну одећу, од којих су неки били голи до паса, и сви су имали маснице по леђима, ја нисам знао ко су ови људи, ни откуд они у школи, около њих је било пуно војника сви у маскирним униформама и они су фактички направили један шпалир кроз који су пролазили ови цивили према излазу из школе и ту су се пењали на овај камион који сам већ поменуо. Ја нисам приметио да су их том приликом ударили од војника који су били ту присутни се сећам Милана Лукића, Бобана Инђића, Зорана Новаковића, Обрада Полуге, Мије Митрашиновића, Јована Липовца, Сплиће, Вука, њима двојице не знам права имена, односно презимена, затим једне женске особе за коју претпостављам да је Драгана. И тако даље. Затим Небојшу Ранисављевића, нисам сигуран да је био Милован Виларет, док Гојка Лукића нисам видео. Е шта, ви сад кажете да нисте улазили у школу и да ништа нисте видели?

Сведок Душан Божић: Не, не, то је све можда испричано тада у кући, под неким великим стресом, али ја та имена уопште нисам помињао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, ово је испричано 27. маја 2015. године у Тужилаштву Босне и Херцеговине?

Сведок Душан Божић: Јована Липовца, ако могу сад да кажем?

Председник већа: Реците.

Сведок Душан Божић: То уопште није било ријечи о Јовану Липовцу, кад су долазили први пут код мене кући.

Председник већа: Ма пустите први пут, пита вас тужилац за ову изјаву...

Сведок Душан Божић: Мени су...ја Липовца....

Председник већа: Чекајте молим вас Божићу, немојте сада да мешамо ствари. Он вам је предочио изјаву коју овде сте дали. Седите Дозет. Коју сте дали 27.05.2015., у Тужилаштву Босне и Херцеговине у Сарајеву.

Сведок Душан Божић: Добро.

Председник већа: О тој изјави причамо и предочио је, чита вам, ви кажете не сећате се шта сте тад говорили.

Сведок Душан Божић: Не сећам се.

Председник већа: У реду, дозвољавам. Он вам сад човек предочава и пита вас је ли то истина што сте тад причали?

Сведок Душан Божић: Није.

Председник већа: Па како ово овако стоји онда?

Сведок Душан Божић: Није, мене су поново звали на Златибор да дођем.

Председник већа: Ко вас је звао?

Сведок Душан Божић: Господин.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Када поново?

Сведок Душан Божић: После можда, прије те изјаве на не знам ни ја колко дана, ја не знам датум, ја сам био на Златибору.

Председник већа: Добро.

Сведок Душан Божић: И тада су ми рекли.

Заменик тужиоца за ратне злочине: То је све тачно, то је све тачно, били смо на Златибору....

Председник већа: Чекајте, молим вас, молим вас тужиоче, нека каже. Полако, полако. Изволите.

Сведок Душан Божић: Тада су ми рекли да сачекам код пумпе, не знам на Златибору, шта ја знам, ја сам човек био изгубљен начисто, не знам због чега ме зову и зашто и како и све то, и сели смо на пумпу и господин је извадио неке папире и каже, био је Јован Липовац, значи први пут се помиње ту Јован Липовац, помиње се нека Драгана коју ја жену нисам видио у животу, само једном на Рујишту можда, али ја ту жену нисам никад видио у животу, и Мијо Митрашиновић и шта ја знам, и сви остали људи, и ја сам то морао да запишем на папир, јер не могу да запамтим, и после тога су ми заказали неки шта ја знам саслушање у Сарајеву, сачекао сам их на Соколцу, ставили су ме у кола, у ствари ја сам возио кола, са мном је седио неки момак ја га не познајем, и дао сам изјаву у Тужилаштву у Сарајеву, са тог папира. После тога значи, а уопште нису била ова имена у мојој кући кад су дошли они, у оптицају та имена нису била. Ја толико.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Тачно је да смо звали сведока да дође у Београд, није хтео, него је тражио да се нађемо негде на пола пута.

Сведок Душан Божић: Није, мене нико није....

Адвокат Горан Нинић: Не тражимо коментар од тужиоца, ми ћемо....ако треба...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, ја објашњавам о чему се ради, он је изабрао да то буде пумпа на Златибору.

Председник већа: Седите нека каже. Седите молим вас.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли хоће да дође у Београд, или хоће да дође....

Председник већа: Ви ћете рећи, поставићете питање.

Заменик тужиоца за ратне злочине:Или хоће да дође у Сарајево, изабрао је Сарајево и у Сарајево је саслушан. То је цела прича о томе.

Адвокат Жељко Санковић: Због чега тужилаштво не достави доказе да је имало контакт са сведоком, где је службена белешка, где су било какви папири да је имао контакт са овим сведоком.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Никакви папири, никакви папири, па никакви папири.

Адвокат Жељко Санковић: Како ви то виђате се са сведоцима кад хоћете и наговарати их овако.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И виђаћемо се кад хоћемо, наравно.

Председник већа: Добро, без свађе, без свађе, без коментара. Да видимо даље.

Адвокат Горан Нинић: Па ово је супротно закону, понашање судија...

Председник већа: Па извините ни одбрана није данас баш сјајна и ви скачете....

Адвокат Горан Нинић: Не говоримо о данас, говоримо о контактима са сведоцима

Председник већа: Говоримо, говоримо, добро, ево управо сведок износи то, па ћемо то имати све.

Адвокат Сава Стојановић: Судија јел могу само да кажем нешто, само једну реченицу да смиримо страсти.

Председник већа: Реците.

Адвокат Сава Стојановић: Треба поћи, приликом оцене исказа сведока, треба поћи од основне од првог његовог исказа 15.05.2014. године који је дао пред Тужилаштом Босне и Херцеговине.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, али ово је....

Адвокат Сава Стојановић: Тада, колега молим вас. Тада не помиње ни једно од ових лица да су учествовала у том догађају, након тога се стварају бројни записници, где ми можда смо нешто имали, можда нешто нисмо имали, бројни контакти који нису нормални у кривичном поступању. Због тога вас молим да погледате тај први исказ где сведок наводи да ова лица немају везе са...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел то по захтеву Тужилаштва за ратне злочине из Београда?

Адвокат Сава Стојановић: То је Тужилаштво Босне и Херцеговине.

Заменик тужиоца за ратне злочине: То нема везе са овим.

Адвокат Сава Стојановић: Знам да нема везе, али је као основни исказ који се налази у списима.

Председник већа: Чекајте, не можемо то, чекајте....Да видимо даље.

Адвокат Сава Стојановић: Судија ово се налази у списима.

Председник већа: Добро, ако се налази имаћемо, видећемо.

Адвокат Сава Стојановић: Али пођите од те чињенице прво. Хвала.

Председник већа: Колико сте ви пута давали исказ? Колико сте ви пута давали исказ у вези овог догађаја?

Сведок Душан Божић: Значи једном у кући у Горажду, тај дан су мене позвала да идем у Горажде и ја сам ишао у Горажде сам нормално, Златибор, па онда Суд Сарајево, дал` једном или два пута, не знам тачно.

Председник већа: Добро, а јел се сећате, јесте ли ви били на суђењу у Бијелом Пољу?

Сведок Душан Божић: Не.

Председник већа: Нисте били?

Сведок Душан Божић: Не.

Председник већа: Добро. А јесте ли давали исказ 15.октобра 2014.године, пред Тужилаштом Босне и Херцеговине, да ли се тог сећате?

Сведок Душан Божић: Не знам.

Председник већа: Зато што човек не зна, не може да се сети колико су га пута саслушавали.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја говорим само о ономе што је доказ у овом предмету, а то је 27.05.2015.

Адвокат Сава Стојановић: Судија јел могу још нешто да кажем ако дозвољавате?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Није завршио....

Председник већа: Чекајте да заврши тужилац па ћете рећи.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Већ 20 пута сте ме прекинули.

Председник већа: Ајде питања даље тужиоче.

Адвокат Сава Стојановић: У контексту помињања овог записника од 15.05.2014., зашто не предочите и први исказ када је дао сведок и он надаље, надаље...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ко ме, али коме је дао исказ?

Адвокат Сава Стојановић: Тужилаштву Босне и Херцеговине.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, ово је....

Адвокат Сава Стојановић: Али судија сада позива на исказ истог тужилаштва од 15.10.2014. године.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ово је по замолници тужилаштва из Београда.

Адвокат Сава Стојановић: Молим вас тужиоче, значи ајмо да пођемо од прве и зјаве овог сведока.

Председник већа: Не, ја га само питам, ја се нисам позивала, ја питам колико је пута давао, па помињем и овај од 15.10., је давао да ли се сећа, он се човек ни не сећа, каже давао је више пута.

Адвокат Сава Стојановић: Значи разни су притисци ту били и стално се мењала изјава.

Председник већа: Добро, добро ајмо да видимо даље питања.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ако су били притисци онда су притисци са оне друге стране.

Председник већа: Добро тужиоче питања за сведока.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Предочавам оно што сте даље рекли.

Адвокат Горан Нинић: Судија из ког записника по ком...

Председник већа: Од 27.05., тај записник предочавамо и тај је доказ у поступку, 27.05.2015., 27.05.2015.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Чitam даље. Ја сам се попео у канцеларију на спрату и ту сам се кратко задржао, онда је Крсто Папић дошао по мене и кренули смо назад на Рујиште, ишли смо „ладом нивом“, ја сам видео да је Крсто Папић у ходнику разговарао са Миланом Лукићем и Бобаном Инђићем, али тада нисам чуо о чему су разговарали, него ми је касније у току вожње Крсто Папић рекао да је тражио од Милана Лукића и Бобана Инђића да врате те људе. Крсто Папић ми није тада рекао ко су ти људи, нити мислим да је знао ко су ти људи. Ту ноћ сам преспавао на Рујиштима, сутрадан сам са Крстом кренуо у Вишеград, путем смо прошли кроз село Мушић, ту смо у дворишту једне куће поред пута видели један леш, изашли смо из аута и у дворишту и у кући смо видели и друге лешеве, па смо отишли у задругу у Сасама, где је Крсто Папић причао са Славомиром Папићем и тражио од њега да се ти лешеве превезу до Дрине, онда смо се вратили до куће и изашли из аута, у двориште куће видели побијене људе, било је доста тих људи, ја их сад нисам бројао, али сам касније дознао да их је било 19, онда је дошо Драго Чаркић са трактором, и он их је возио закачене за трактор. Драго их је возио до једног залива на Дрини и ту су тела остављена. Ова кућа је близу реке неких 50, 100 метара, Драго се враћао неколико пута са трактором да превезе тела, а све скупа је трајало око сат времена.

Председник већа: И сад ваше питање које је њему? Сад сте му предочили исказ.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Сад је то...

Председник већа: Да, сад које је питање.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Који је разлог што данас то нисте поновили?

Сведок Душан Божић: Тачно је да смо отишли на Рујиште, то је тачно, изјутра, и то је тачно да смо сјели у кола и видјели смо тај леш, и ишли смо код Слава Папића у задругу, у ствари ја ту не командујем, он је мени рекао да свратимо код Слава у задругу, и из задруге смо се, Славо је дао Драга Чаркића да дође до те куће, нормално ми смо се вратили колима, Драго је дошо са трактором, ја сам тада сједио у колима, ја нисам излазио из кола, Крста је изашао, кад је дошао, Славо је довезао ту двојицу, тројицу, не знам колко их је било, ја их нисам видио и ја сам се окренуо после на путу, ставио Крсту Папића у кола и ишли смо у команду.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, е пре него што кренемо на команду, како су ти лешеве изгледали?

Сведок Душан Божић: То ја нисам видио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Морам да вам прочитам. Касније сам сазнао да их је било 19, неки од њих су били голи до паса, са повредама како сам већ

описивао, лежали су потрбушке са рукама везаних жицом на леђа, и сви су имали ране од метка на потиљку.

Сведок Душан Божић: Ја сам изјутра кад смо стали, ако могу да кажем, кад смо видели тај леш, у кући сам видео неке лешеве који су лежали и међу њима је било два, три која су била голи до паса, то је тачно. Ја даље ништа нисам видео, сјели смо у кола и отишли.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте препознали неке од тих људи који су.....мртвих?

Сведок Душан Божић: Не, нисам ни гледао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Морам поново да вам прочитам. На питање да ли сте могли да препознате неког од тих људи који су се налазили у дворишту и у кући, да ли сте могли препознати да ли су то ти људи које сте видели дан раније у школи, ви кажете: да ја сам препознао те убијене људе у дворишту, то су били људи које сам видео у школи дан раније. Па ја вас онда питам, поменули сте да су ови људи имали везане руке жицом, па вас питам да ли су и цивили који су улазили у камион имали везане руке жицом на леђима, ви кажете да, јесу.

Сведок Душан Божић: То је овај, то ја нисам видео, то је све склопљено у кући, кад су били ови, не знам ни ја ко је био, њих троје, четворо, и онда су писали како је, ја сам био ван себе човек тада, ја уопште нисам улазио у школу, то је права истина, ја сам то реко на суду, нисам их ја видео.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Питао сам вас да ли је Гојко Лукић био у школи, ви одговарате нисам сигуран да је Гојко Лукић био присутан у школи поред ових цивила. Ако вас неко терао нешто да кажете што нисте то рекли, што нисте поменули свих ових пет имена, ако вас је неко нешто терао да кажете? Разумете?

Сведок Душан Божић: Не знам којих пет имена, није ме нико ни питао за њих.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, не. Значи нико вас није питао?

Сведок Душан Божић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала вам, немам више питања.

Председник већа: Реците Нинићу.

Адвокат Горан Нинић: Поштовање Душко, ја сам адвокат Горан Нинић, бранилац Драгане Ђекић. Ајде нам реците поново, полако, натенане, колико пута и кад у ствари почињу ваши контакти и на који начин са Тужилаштвом за ратне злочине Републике Србије?

Сведок Душан Божић: Па тада кад су дошли мојој кући.

Адвокат Горан Нинић: Како су дошли, ко је дошао, и шта се десило?

Сведок Душан Божић: Дошао је, био је Бруно Векарић, њега сам познавао преко телевизије, господина нисам познавао, био је тужилац из Сарајева, био је Крста Папић и двоја кола око куће, која су била ципови, и колико је људи било у њима ја не знам.

Адвокат Горан Нинић: Да ли у том моменту вама се изричу некакве претње, условљавања или било шта, предочавања некаквих лоших намера, кад сте ви већ уплашени, што сте уплашени?

Сведок Душан Божић: Па почеле су одмах приче, ја сам реко да се не сећам ничега, како се не сећаш.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, ко је рекао да је уплашен...

Председник већа: Па он....Добро, он каже.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Каже да сте га питали када је дошао Бруно Векарић човек кога не познаје, па да је био уплашен.

Адвокат Горан Нинић: Да се вратимо, како сте се Ви осећали када су ти људи ушли код Вас и када су се представили?

Сведок Душко Божић: Па није никоме пријатно да ти дођу људи који не познајеш никога и не знаш о чему се ради....

Адвокат Горан Нинић: И шта вам они кажу, на који начин они Вас питају...

Сведок Душко Божић: Па да ли су долазили неки цивили у школу, јесте били у школи, тамо, вамо, ја се не сећам, не сећам, не сећам и тако је онда почела прича и онда су склапају се теме и тако.

Адвокат Горан Нинић: Је ли они Вама тада, склапају се теме, је ли они Вама тамо предочавају како то треба...

Сведок Душко Божић: Да.

Адвокат Горан Нинић: Да изгледа?

Сведок Душко Божић: Да.

Адвокат Горан Нинић: Ко Вам предочава?

Сведок Душко Божић: Па тужилац.

Председник већа: Који?

Сведок Душко Божић: Био је овај господин.

Председник већа: Па знам да је био, рекли сте ко је...

Сведок Душко Божић: И Бруно Векарић.

Председник већа: Питам ко Вам предочава како треба да кажете?

Сведок Душко Божић: Па не да кажем, него да овај они читају тамо из своје свеске и кажу било је тако, био је овај, био је овај...

Адвокат Горан Нинић: Они кажу ко је био?

Сведок Душко Божић: Да, да, то.

Адвокат Горан Нинић: А реците ми што сте Ви уплашени, је ли они Вама прете нечим?

Сведок Душко Божић: Па нису ми претили, али ја сам уплашен што ја знам шта могу да раде.

Адвокат Горан Нинић: Добро. Добро. Је ли Ви ту правите неки записник да сте видели, да су уопште били код Вас?

Сведок Душко Божић: Ништа.

Адвокат Горан Нинић: Ви потписујете нешто?

Сведок Душко Божић: Не.

Адвокат Горан Нинић: Ништа. И како се разилазите?

Сведок Душко Божић: Они излазе и ништа ми не кажу.

Адвокат Горан Нинић: Ништа Вам не кажу?

Сведок Душко Божић: Не.

Адвокат Горан Нинић: Који је Ваш следећи сусрет са тужиоцем за ратне злочине и где сте врши?

Сведок Душко Божић: Звали су ме телефоном после можда пола сата да идем у Горажде.

Адвокат Горан Нинић: Горажде? Шта сте радили у Горажду? Што у Горажде?

Сведок Душко Божић: Тамо ми је тај тужилац узео неку изјаву, ту што се причало, он је писао, мени ништа није ни питао.

Адвокат Горан Нинић: Значи он је причао, он је писао да Вас ништа....Да ли је то...

Сведок Душко Божић: То је била прича...

Адвокат Горан Нинић: Да ли је то Ваша изјава од 15.05.2014. године у Горажду саставља је Џермин Пашић?

Сведок Душко Божић: Јесте.

Адвокат Горан Нинић: Са својом сарадницом?

Сведок Душко Божић: Јесте.

Адвокат Горан Нинић: Тада се то дешава. А реците ми да ли тога дана када су они били пошто сам ја пратио Ваше суђење, односно Ваше сведочење у суђењу, да ли сте Ви тога дана позивани да изађете негде на терен?

Сведок Душко Божић: Ја сам њих сачекао на Устипрачи, они су мене покупили на Устипрачи.

Адвокат Горан Нинић: Покупили Вас на Устипрачи. И практично изјава која Вам је тамо дата, то је изјава реците ми Ви?

Сведок Душко Божић: То је изјава тог тужиоца који је диктирао...

Адвокат Горан Нинић: Тужиоца који је..... је ли та изјава сагласна ономе што је у кући речено да би требало да буде?

Сведок Душко Божић: Па то је то.

Адвокат Горан Нинић: Добро, следећи Ваш контакт се дешава када и на који начин?

Сведок Душко Божић: Златибор ја мислим да је.

Адвокат Горан Нинић: Златибор, како Ви уопште долазите на Златибор као држављанин Босне и Херцеговине, шта радите Ви на Златибору?

Сведок Душко Божић: Мени су јавили телефоном да дођем на Златибор у то време ће наићи господин не знам и био је још са њим двојица били.

Адвокат Горан Нинић: Говорите пошто морамо, говорите о колеги Виторовићу?

Сведок Душко Божић: Да.

Адвокат Горан Нинић: И шта се дешава на том Златибору, шта радите Ви уопште, где се Ви нађете на Златибору?

Сведок Душко Божић: На пумпи.

Адвокат Горан Нинић: И где идете, шта радите?

Сведок Душко Божић: И ту сједамо у ресторан ту преко пута.

Адвокат Горан Нинић: У ресторану пумпе?

Сведок Душко Божић: Јесте.

Адвокат Горан Нинић: Добро, и?

Сведок Душко Божић: Ресторану пумпе.

Адвокат Горан Нинић: И шта хоће од Вас зашто Вас зове тужилац без позива, без присуства било кога, је ли Ви ту правите некакав записник?

Сведок Душко Божић: Мене је Крста Папић обвајестио. Никакав записник.

Адвокат Горан Нинић: Никакав записник. Вас је Крста Папић обавестио, и шта ви ту уствари радите, шта се дешава ту на тој пумпи?

Сведок Душко Божић: Мени тужилац каже, отворио је свеску и каже ту је био Јован Липовац, не знам ни ја та Драгана, те Мија Митрашиновић, те не знам ни ја Виларет неки...

Адвокат Горан Нинић: Он Вам из свеске предочава ко је све био?

Сведок Душко Божић: Да, и ја то записујем да би запамтио.

Адвокат Горан Нинић: И Ви то записујете на папир. А реците Ви мени да ли Вас он рецимо пошто сам ја бранилац Драгане Ђекић, да ли Вас он, даје Вам и начин на који ћете Ви да се сетите тих људи?

Сведок Душко Божић: За Драгану је рекао као Станица је чула да је нека жена вриснула у ходнику.

Адвокат Горан Нинић: Реците ми да ли сам у праву ако кажем да сте Ви на сведочењу пред Судом за ратне злочине у Босни и Херцеговини рекли Виторовић је отворио књигу и рекао ови, ови, ови и ови су били?

Сведок Душко Божић: Тачно.

Адвокат Горан Нинић: И рекао је како се не сећате Драгане када је вриснула у ходнику?

Сведок Душко Божић: Да, то је тачно.

Адвокат Горан Нинић: Да ли ја Вам сада цитирам, а Ви ми реците ако нешто грешим, то је оно што сте изјавили на суђењу пред судом у Сарајеву?

Сведок Душко Божић: То је тако било.

Адвокат Горан Нинић: Ваш следећи, када Ви након тога дајете изјаву и како до тога долази? После тог Златибора, је ли Златибор је припрема уствари за нешто, за шта је припрема реците?

Сведок Душко Божић: Договорили су се са Пашићем да ја дођем у Сарајево...

Адвокат Горан Нинић: Говорите о Џервину Пашићу, тужиоцу за ратне злочине Босне и Херцеговине?

Сведок Душко Божић: Да, јесте.

Адвокат Горан Нинић: Добро.

Сведок Душко Божић: И да ја дођем на Соколац, ја сам дошао на Соколац.

Адвокат Горан Нинић: Добро, и?

Сведок Душко Божић: И са мном је сјео неки момак, дошли смо у Сарајево.

Адвокат Горан Нинић: Добро, ко је дошао када кажете дошао, Ви, тај момак или ко, где долазите?

Сведок Душко Божић: И тужиоци ти у тужилаштву Босне и Херцеговине.

Адвокат Горан Нинић: На који улаз улазите у тужилаштво Босне и Херцеговине?

Сведок Душко Божић: Испод одоздо.

Адвокат Горан Нинић: Испод, је ли тамо где долазе сведоци или тамо где улазе окривљени, на онај...

Сведок Душко Божић: Не знам ја то.

Адвокат Горан Нинић: Значи не улазите на главни улаз?

Сведок Душко Божић: Не.

Адвокат Горан Нинић: И значи у пратњи сте чега? Ко иде Ваш ауто, односно момак који Вас вози и?

Сведок Душко Божић: И њихов ауто.

Адвокат Горан Нинић: И још један ауто?

Сведок Душко Божић: Да.

Адвокат Горан Нинић: И шта се дешава тамо у Тужилаштву за ратне злочине?

Сведок Душко Божић: И мени узима изјаву Пашић, они нису, ја дајем изјаву Пашићу...

Адвокат Горан Нинић: Добро, добро, Тужилаштву за ратне злочине Босне и Херцеговине.

Сведок Душко Божић: Јесте, ја вадим тај папир и читам та имена.

Адвокат Горан Нинић: То се дешава непосредно након Златибора?

Сведок Душко Божић: Да.

Адвокат Горан Нинић: Је ли тако, и то је сада овај записник који судија Вама упорно предочава као нешто што сте Ви рекли, а Ви кажете ја нисам рекао, је ли тако?

Председник већа: Не, ја само да питам у вези са записником, да, да...

Адвокат Горан Нинић: Ја сам Вас више пута упозорио, тај записник је оповргнут...

Председник већа: Од 15.10. и он каже не може да се сети.

Адвокат Горан Нинић: А Ви сте инсистирали на њему тако да ево да довршимо, да довршимо са тим делом. Е сада реците ми ајде да се вратимо на оно што Ви реално знате, реците Ви мени то вече или тај дан када сте се Ви вратили, говоримо о догађају који Вам је тужилац описао као дан довођења тих лица, да ли има струје у?

Сведок Душко Божић: Не.

Адвокат Горан Нинић: Нема. И јел се Ви окупате код Вашег таста?

Сведок Душко Божић: Да.

Адвокат Горан Нинић: Окупате се?

Сведок Душко Божић: Да, нормално човек ложи ватру.

Адвокат Горан Нинић: Добро, и реците ми каква је, шта се види у Прелову када нема струје, шта Ви можете да видите када дођете испред школе?

Сведок Душко Божић: Ма ништа.

Адвокат Горан Нинић: Колико далеко Ви видите и уопште какво осветљење када Ви окрећете ауто, како се види?

Сведок Душко Божић: Само фарови.

Адвокат Горан Нинић: Само фарови?

Сведок Душко Божић: Па да.

Адвокат Горан Нинић: Има ли било какво друго осветљење?

Сведок Душко Божић: Нема.

Адвокат Горан Нинић: У тој школи?

Сведок Душко Божић: Нема.

Адвокат Горан Нинић: Нема.

Сведок Душко Божић: Ја нисам видео.

Адвокат Горан Нинић: Добро. Добро. Ја толико, немам ево колега Дозет ће да Вас пита. Реците ми још једно, ајде да ја што кажу довршим, реците ми ко је радио у школи у то време пошто сте Ви били?

Сведок Душко Божић: Како ко је радио?

Адвокат Горан Нинић: Ко је био запослен, ко је уопште ко је боравио тамо?

Сведок Душко Божић: Од куvara, па кухиња је била ту, радили су, кували.

Адвокат Горан Нинић: Мене интересује искрен да будем Митрашин Глишић, шта је радио он?

Сведок Душко Божић: Па он је тамо био помоћник у кухињи.

Адвокат Горан Нинић: У кухињи. Он је војно способно лице је ли тако?

Сведок Душко Божић: Па мислим да није, али не знам.

Адвокат Горан Нинић: Зашто мислите да он није војно способно лице?

Сведок Душко Божић: Па има мало проблема.

Адвокат Горан Нинић: Каквих?

Сведок Душко Божић: Да ли није могао да заврши школу шта ли је било не знам.

Адвокат Горан Нинић: Шта то значи има мало проблема, није могао да заврши школу, није хтео да учи, био лењ, шта?

Сведок Душко Божић: Па немам појма.

Адвокат Горан Нинић: Како можете да окарактеришете његово понашање?

Сведок Душко Божић: Па шта да вам кажем.

Адвокат Горан Нинић: Причам Вам о ратном времену, значи он млад човек који није на фронту, гули кромпир.

Сведок Душко Божић: Па да је био рецимо способан да носи пушку, носио би пушку, него је послат у кухињу. Толико, ја не знам више шта да кажем.

Адвокат Горан Нинић: Је ли Ви имате са њим неке дневне контакте?

Сведок Душко Божић: Са Митрашином?

Адвокат Горан Нинић: Да?

Сведок Душко Божић: Немам.

Адвокат Горан Нинић: Немате, добро.

Председник већа: Захваљујем се колега Нинићу. Колега Дозет. Изволите.

Адвокат Ђорђе Дозет: Адвокат Ђорђе Дозет, бранилац Јована Липовца. Да ли се нас двојица познајемо, ја и Ви?

Сведок Душко Божић: Ја не знам.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли смо икада разговарали?

Сведок Душко Божић: Не, ја нисам, не сећам се.

Адвокат Ђорђе Дозет: Не сећате се. Па не сећам се ни ја, али колега тужилац рече да смо ми вршили неки притисак на Вас.

Сведок Душко Божић: Не. Ја Вас нисам никад видио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Нисам ја мислио на Вас, Ви то добро знате.

Адвокат Ђорђе Дозет: Све је океј. Само је у том моменту...

Председник већа: Немојте молим вас између себе да дискутујете, постављајте питања сведоку, какав је то начин сада да причате овако ви неформално са тужиоцем. Молим Вас Дозет, када Ви стављате мени примедбу, ево ја Вама сада стављам.

Адвокат Ђорђе Дозет: Па судија, с обзиром да је микрофон укључен ја да кажем да могу да злоупотребим то што је микрофон укључен....

Председник већа: Па немојте, постављајте питања.

Адвокат Ђорђе Дозет: Па Ви ме опомените, ја ћу да поступам...

Председник већа: Па ево опомињем Вас.

Адвокат Ђорђе Дозет: Океј. Поступићу по Вашој опомени. Помињете у два наврата сада у Вашем одговарању на питања тужилаца, тужиоца, Јована Липовца, можете сада конкретно за Јована Липовца рећи како је дошло до тога да у Вашем записнику од 15.10.2014. године се нађе име Јована Липовца?

Сведок Душко Божић: Је ли то са Златибора записник или...

Адвокат Ђорђе Дозет: То је онај након Златибора, када сте се Ви појавили у....

Сведок Душко Божић: Зато што сам ја....

Заменик тужиоца за ратне злочине: У ком, у ком...

Председник већа: 15.10.2014.

Заменик тужиоца за ратне злочине: То доказ није.

Председник већа: Па у списима је предмета.

Адвокат Ђорђе Дозет: То је у спису.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Али јесмо то извели као доказ или нисмо.

Председник већа: Нисмо извели ниједан записник, тек ћемо да изводимо али пошто је у списима предмета може да користи.

Сведок Душко Божић: Па зато што су мени дали име Јована Липовца на Златибору и Драгане и не знам ни ја још тројице, четворице, ја нисам то могао да запамтим, ја сам записао и ја сам рекао.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли сте Ви тога дана или уопште тих дана у зони школе у Прелову видели Јована Липовца?

Сведок Душко Божић: Ја никада Јована Липовца нисам видио, видио сам га, знам да је Јован Липовац био у Првој чети, на Рујиштима сам га виђао понекад, али нисам често, јер нисам ја ишао често на Рујишта јер та зона одговорности је била мало већа, није била само Рујишта и Прелово и био је ту још цео та десна страна, тако да сам ја Јована виђао и знам сигурно да је био војник у Првој чети.

Адвокат Ђорђе Дозет: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Захваљујем се колега Дозет. Имају ли остали браниоци?
Адвокат Жељко Санковић: Изволите.

Адвокат Жељко Санковић: Адвокат Жељко Санковић, бранилац Гојка Лукића. Сведок је у овом записнику од 27.05.2015. у њему рекао да Гојка Лукића није видео, међутим имајући у виду да је тај, није остао код тог записника, ја га питам данас да ли је тог критичног периода видео код школе и око школе Гојка Лукића?

Сведок Душко Божић: Никада.

Адвокат Жељко Санковић: Никада?

Сведок Душко Божић: Никада.

Адвокат Жељко Санковић: Хвала Вам.

Председник већа: Захвљујем се. Колега Стојановић.

Адвокат Сава Стојановић: Сава Стојановић, бранилац Љубише Васиљевића.

Председник већа: Изволите.

Адвокат Сава Стојановић: Када сте Ви први пут саслушавани поводом овог догађаја у Тужилаштву за ратне злочине Босне и Херцеговине?

Сведок Душко Божић: После Горажда имао сам једно саслушање не знам ни ја датум....

Адвокат Сава Стојановић: Овај први исказ Ваш 15.05.2014. године, у коме наводите нека лица да су била присутна у школи, ниједно од ових лица која су оптужена не помињете?

Сведок Душко Божић: Да.

Адвокат Сава Стојановић: Да ли је с обзиром на све ове притиске да их тако назовемо, који су вршени накнадно, да ли је та Ваша прва изјава најверодостојнија?

Сведок Душко Божић: Ја никада, ја сам рекао да никада нисам видео у рату уопште Душка Васиљевића и Љубишу.

Адвокат Сава Стојановић: Хвала вам.

Сведок Душко Божић: Значи никада их нисам видео у рату.

Председник већа: Добро. Имају ли оптужени питања за овога.... само мало, имају ли оптужени питања за сведока? Пуномоћник оштећених? Изволите. Адвокат Марина Кљајић.

Адвокат Марина Кљаић: Господине Божић ја сам пуномоћник оштећених. Вратила бих се на овај записник од 27. маја 2015. године, само ми молим Вас реците пошто се већ предочава, ево предочићу Вам, јесу то Ваши потписи на свако страни?

Сведок Душко Божић: Да.

Адвокат Марина Кљаић: Ви сте знали шта потписујете?

Сведок Душко Божић: Нисам ја ништа тада знао, мене су одвели из куће као....

Адвокат Марина Кљаић: Господине када су дошли код вас кући?

Сведок Душко Божић: Тада.

Адвокат Марина Кљаић: Хоћете, чекајте, сада сте рекли прво долазе кући, па онда идете у Горажде?

Сведок Душко Божић: Да.

Адвокат Марина Кљаић: Па онда помињете Златибор, па после Златибора говорете Сарајево?

Сведок Душко Божић: Да. Тачно је то све, тачно.

Адвокат Марина Кљаић: Па значи нису Вас тек тако од куће отерали овде у Сарајево или шта?

Сведок Душко Божић: Мене су одмах из куће отјерали у Горажде.

Адвокат Марина Кљаић: Говорим о записнику у Сарајеву, господине, шта је са тим?

Сведок Душко Божић: Па ја сам донио тај записник и у том записнику сам се потписао, и донио сам папир на коме су писала имена, ја нисам могао то да запамтим јер значи да је то све било под притиском и тако.

Адвокат Марина Кљаић: Добро, хоћете да кажете да сте у Сарајеву имена читали са папира?

Сведок Душко Божић: Да.

Адвокат Марина Кљаић: Овај, а јесу тада била ова ту господа браниоци?

Сведок Душко Божић: Не.

Адвокат Марина Кљаић: Нису била?

Сведок Душко Божић: Не.

Адвокат Марина Кљаић: Невероватно, ево сада Вам морам предочити, тада на записнику... говорим о Сарајеву колега...

Председник већа: Не, не, немојте сада да мешате, она жена предочава записник од 27.05.2015. године, је ли тако?

Адвокат Марина Кљаић: Тако је, говорим само о њему, ја други немам и човек каже читао је са папира и каже нису били, ево ја овде могу да предочим...

Адвокат Горан Нинић: Судија је ли Ви примећутете злоупотребу.

Председник већа: Која је злоупотреба?

Адвокат Горан Нинић: Значи, имена се појављују у октобру. После Златибора. Колегиница каже, па зар Ви не видите да сте Ви то рекли 15. или 27.05.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Какву злоупотребу? Судија...

Адвокат Горан Нинић: Зар Ви не видите да се сво време злоупотребљавају датуми и предочавања. Је ли то ваше...

Председник већа: Не, она је лепо, предочавам у записнику од 27.05.2015. и пита га да ли је на њему његов потпис. Он каже јесте. Је ли тако?

Адвокат Горан Нинић: Јесте.

Председник већа: И шта је сада злоупотреба?

Адвокат Горан Нинић: Она му предочава за лица која је он у допунском записнику после Златибора...

Сведок Душан Божић: Јесте.

Адвокат Горан Нинић: Да. А она му то говори да су били 27.05. ...

Адвокат Марина Кљаић: Пардон, колега Нинићу. Нисам споменула ниједно име од оптужених.

Председник већа: Ниједно лице није споменула.

Адвокат Марина Кљаић: Ниједно једино име.

Председник већа: Не, ниједно лице није споменула.

Адвокат Марина Кљаић: Само говорим о записнику.

Председник већа: О записнику, тако је.

Адвокат Марина Кљаић: Питам човека да ли је потписао, каже јесте. Питам га за имена, не говорим која, каже читао сам са папира. Питам, јесте Ви били присутни...

Председник већа: Јесте.

Адвокат Горан Нинић: Он је читао са папира, то није тај записник.

Сведок Душан Божић: Није тај записник.

Председник већа: Добро, он тако каже.

Адвокат Марина Кљаић: Не можете Ви тумачити, јер човек каже да јесте.

Председник већа: Јесте, он тако каже.

Адвокат Марина Кљаић: Човек каже да јесте.

Председник већа: Наставите Марина, наставите даље.

Адвокат Марина Кљаић: Питам, да ли сте видели ову двојицу колега адвоката тада?

Сведок Душан Божић: Ја се не сећам.

Адвокат Марина Кљаић: Ви се не сећате.

Сведок Душан Божић: Да.

Адвокат Марина Кљаић: Да ли се сећате ко је био тужилац, ко Вас је испитивао, ко је још био присутан тада у Сарајеву?

Сведок Душан Божић: Не знам.

Адвокат Марина Кљаић: Да ли се сећате...

Сведок Душан Божић: Није Тасић био.

Адвокат Марина Кљаић: Није. А ко је још био, да ли се сећате још неког лица?

Сведок Душан Божић: Не знам.

Адвокат Марина Кљаић: Никога?

Сведок Душан Божић: Не сећам се.

Адвокат Марина Кљаић: Добро. Немам више питања.

Председник већа: Захваљујем се. Добро, Божићу, сачекајте само мало, Дозет, реците ми овако. Да ли је постојала спаваоница у оквиру основне школе у Прелеву?

Сведок Душан Божић: Постојала је једна, само што је, да ли је ко ту спавао, ја не знам, овај, од рецимо куvara или шофер који је возио храну или тако неко преспава.

Председник већа: Да ли је неко ту преспавао, неко од војника?

Сведок Душан Божић: Не, не знам.

Председник већа: Не знате. Је ли ту било кревета?

Сведок Душан Божић: Један или два.

Председник већа: Један или два. Добро. А, реците ми, кад кажете ето, вршили су притисак на Вас, уцењивали Вас, били сте уплашени и тако даље, моје питање Вама, зашто нисте то рекли, пошто сте давали исказ у више наврата, је ли тако, 15. октобра, па 27.05.2015., што то нисте рекли када сте били код тужиоца?

Адвокат Горан Нинић: Па, он је вршио притисак.

Сведок Душан Божић: Па, он је највише вршио притисак на мене.

Председник већа: Он је највише вршио. То каже колега Нинић. Добро. Ево, констатујемо. Добро. Да ли Вас сад овде неко притиска данас, да ли Вас је неко притискао, да ли Вам је неко претио, па да Ви не смете нешто да кажете?

Сведок Душан Божић: Не.

Председник већа: Је ли Вам неко нешто претио?

Сведок Душан Божић: Не.

Председник већа: Није.

Сведок Душан Божић: Не.

Председник већа: Данас значи говорите оно што је заиста било.

Сведок Душан Божић: Тачно.

Председник већа: Само да видимо, само мало, сачекајте колега Нинићу, Ви сте имали, само да ја погледам. Гледамо записник од 15.05.2014. Молим? Ево и то ћемо рећи. Састављен у Тужилаштву Босне и Херцеговине, Кантонално тужилаштво у Горажду, у просторијама Горажде. Ето. Само да видимо. Ви кажете и овде да сте у холу зграде затекли на улазним вратима Митрашина Глишића и Станицу Марковић, када сте дошли у школу.

Сведок Душан Божић: То је тај из Горажда, је ли тако?

Председник већа: Да, да. Зато Вас питам, пошто Ви кажете...

Сведок Душан Божић: Мене су одмах из куће одвели, ја нисам знао где се налазим.

Председник већа: Па, добро. Ево, ја Вам кажем шта сте рекли. Да ли знате где се данас налазите?

Сведок Душан Божић: У Београду, знам.

Председник већа: Да ли знате која је ово зграда?

Сведок Душан Божић: Суд за ратне злочине. Како не знам.

Председник већа: Добро. Добро. Да не буде после, давао сам исказ, не знам где сам био. Значи, данас Вас нико не притиска, ништа.

Сведок Душан Божић: Не. Не.

Председник већа: Нико Вам није претио, уцењивао или било шта?

Сведок Душан Божић: Нико.

Председник већа: Добро. Ви овде говорите, каже, ја сам видео Милана када је везао руке, а за остале претпостављам да ли су били у шпалиру, ко је тукао ове људе не знам.

Сведок Душан Божић: Не знам ништа. Нисам ни видео Милана.

Председник већа: Али, то говорите на записнику у Гораждама. Зато Вас питам.

Сведок Душан Божић: У Гораждама, то је писао овај Пашић.

Председник већа: Значи, све је он писао, а Ви потпишете. Јесте имали право да прочитате записник?

Сведок Душан Божић: Зато што је сједио кући, а није ми ни дао кући.

Председник већа: Ништа Вам није дао.

Сведок Душан Божић: Ма, да.

Адвокат Саво Стојановић: Судија, када предочавате, колеге извините молим вас, када предочавате овај исказ од 15.05.2014., предочите му страну 5. где говори о неким лицима која овде нису присутна у овој сали.

Председник већа: Рекли сте, познао сам Милана Лукића, Бобана Инђића, те Липовац Добрисава, Новаковић Зорана званог „Пуковник“, Обрада Полуку.

Адвокат Саво Стојановић: Е, то су лица која он први пут помиње...

Председник већа: То су лица која сте рекли. Добро, Нинићу, седите, чекајте да видимо да ли је завршио, па ћете Ви онда. Јесте завршили Саво? Добро, изволите.

Адвокат Горан Нинић: Да резимирамо. На који начин је од Вас узимана изјава у Горажду, јесте Ви у слободном излагању износили...

Сведок Душан Божић: Нисам ја ништа у Горажду причао.

Адвокат Горан Нинић: Нисте причали? Па, како је дошло до овог записника?

Сведок Душан Божић: Зато што је тај човек сједио у мојој кући и...

Председник већа: Али, Ви кажете да сте после тог...

Адвокат Горан Нинић: Па, што га не пустите да каже.

Председник већа: Добро, ајде. Ајде. Седео је у Вашој кући и?

Сведок Душан Божић: Пашић, да.

Адвокат Горан Нинић: Шта се дешава када Ви дођете у Кантонално тужилаштво у Горажду, Одељење у Горажду, како се они, како тај записник дође до Вас да га Ви потпишете?

Сведок Душан Божић: Шта, довели ме горе у канцеларију једну тог кантоналног суда...

Адвокат Горан Нинић: Добро, и?

Сведок Душан Божић: И једна је дошла да пише то и он је диктирао тој жени све.

Адвокат Горан Нинић: Значи, Цермин Пашалић диктира овај текст.

Сведок Душан Божић: Јесте.

Адвокат Горан Нинић: Значи, ово није изјава коју Ви дајете, ово што Вам судија предочава то је текст Цермина Пашића, тужиоца за ратне злочине Босне и Херцеговине.

Сведок Душан Божић: Који је он издиктирао.

Адвокат Горан Нинић: Он је издиктирао. И, шта се дешава након тога? Они кажу шта?

Сведок Душан Божић: Потпиши овде, ја се потпишем и идем, довозе ме на Устипрачу поново и ја се вратим кући, шта ћу.

Адвокат Горан Нинић: Да ли сте Ви, ја ћу тражити од суда да прибави службеним путем, на суђењу у истом предмету о истом догађају у Суду за ратне злочине у Сарајеву, 06.03.2017., изјавили: „Није било шансе да тада кажем праву истину.“.

Сведок Душан Божић: Па, зато што сам био под стресом.

Адвокат Горан Нинић: Да ли је вршен неки притисак на Вас?

Сведок Душан Божић: Па, није нико ништа рекао да ће ме затворити или шта ја знам, него ја сам такав по природи.

Адвокат Горан Нинић: Добро. Сад ми реците само још једну ствар коју су Вас и у Сарајеву питали, да ли сте Ви добровољно дошли у Сарајево као сведок?

Сведок Душан Божић: Не.

Адвокат Горан Нинић: Шта то значи, кад кажете нисам добровољно дошао у Сарајево као сведок да сведочим? Можете ми појаснити.

Сведок Душан Божић: Па, добио сам, једном сам добио позив, а једном су ме возили.

Председник већа: Шта, једном су Вас?

Сведок Душан Божић: Возили колима.

Председник већа: Возили. А кад сте добили позив, јесте се одазвали на тај позив?

Сведок Душан Божић: Да.

Председник већа: Молим?

Адвокат Горан Нинић: Ко вас је возио колима?

Сведок Душан Божић: Ја сам возио кола до Сарајева своја, сједио је неки колега, не знам ни ја који.

Адвокат Горан Нинић: Је ли био тужилац?

Сведок Душан Божић: Јесте.

Адвокат Горан Нинић: Господин Виторовић, тад кад Вас воде у Сарајево?

Сведок Душан Божић: Јесте.

Адвокат Горан Нинић: Где, да ли Вас је чекао у Сарајеву или..

Сведок Душан Божић: Не, не.

Адвокат Горан Нинић: Него?

Сведок Душан Божић: Ишао је иза нас или испред нас, не знам ни ја.

Адвокат Горан Нинић: Одакле је ишао иза Вас?

Сведок Душан Божић: Са Сокоца.

Адвокат Горан Нинић: Са Сокоца. Значи, Вас не чека тужилац за ратне злочине у Тужилаштву за ратне злочине у Босни и Херцеговини, него Вас на путу пресреће и води Вас?

Сведок Душан Божић: Да.

Адвокат Горан Нинић: И уводи Вас, како смо рекли, где Вас уводи, на који, на службени улаз, на обична овај за сведоке или...

Сведок Душан Божић: Испод.

Адвокат Горан Нинић: Испод. Да ли Ви то разумете као притисак и као претњу?

Сведок Душан Божић: Па, шта ја знам.

Адвокат Горан Нинић: Како Ви то разумете? Јер, Ви сте овде испотписивали неких записника, мене сад занима и то је сасвим у супротности са оним што сте Ви изјавили на суђењу, тако да нам морате те разлике сада објаснити. Како долази до тих разлика?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Те разлике сте Ви све навели. Ја се извињавам, он није ништа рекао, осим онога што му је адвокат Нинић ставио. Уствари он је само потврђивао...

Адвокат Горан Нинић: Ко је читао...

Председник већа: Молим Вас, седите тужиоче. Бранилац пита. Седите, молим Вас. Питајте даље. Изволите.

Адвокат Горан Нинић: Добро, ништа ја не бих ставио у уста. Реците, да ли сте Ви Драгану Ђекић видели, знали, какав уопште, да ли знате уопште ко је Драгана Ђекић?

Сведок Душан Божић: Ма, немам појма.

Адвокат Горан Нинић: Ајде ми појасните једну ствар. Пошто, можда сам Вам ја ставио у уста, мада сте ово изјавили у Сарајеву, да је тужилац Виторовић Вам рекао како се не сећаш да је Драгана вриснула у колима? Ајде Ви реците, да ли Ви уопште можете, да ли сте чули некада Драгану Ђекић како говори?

Сведок Душан Божић: Ма не, нисам ја жену, можда сам једном је видим на Вришцима и никад више и не бих је никад ни познао, не знам ни ко је та жена.

Адвокат Горан Нинић: Да резимирамо, да не бих Вам ја ставио у уста, како Драгана Ђекић уопште улази у ове записнике пред Тужилаштвом Босне и Херцеговине? На који начин уопште долазите до њеног имена, описа? Да Вас подсетим, Ви у једном записнику описујете Драгану Ђекић као високу, плаву, 25 година, није, имала је 17, али небитно је. Одакле Вам тај опис?

Сведок Душан Божић: Не знам ја то.

Адвокат Горан Нинић: Не знате.

Сведок Душан Божић: Не знам да ли сам ја давао, само су рекли да је вриснула као на ходнику нека женска која је то Драгана, да је то Драгана. То је као Славица рекла, па сам такву информацију добио.

Адвокат Горан Нинић: Ето, ја мислим да ништа нисам сведоку ставио у уста. Све што је рекао...

Председник већа: Захваљујем се Нинићу. Дозет, колега изволите.

Адвокат Ђорђе Дозет: Ево, само мислим да ће бити једно допунско питање. Ви сте изјавили у неколико наврата да Вас је у разним ситуацијама позивао Крсто Папић.

Сведок Душан Божић: Да.

Адвокат Ђорђе Дозет: И да је Крсто Папић, заједно са колегом Виторовићем и још тим лицима који су дошли Вама кући, био код Вас кући.

Сведок Душан Божић: Јесте.

Адвокат Ђорђе Дозет: Ако сад можемо увести да је то отприлике негде 2014. година, а да не говорим о датуму, по овом, следом Ваших исказа, да ли Ви, да ли је Вама познато каква је правна ситуација са Крстом Папићем, да ли он негде пред судом одговара, не одговара, да ли је, да ли се против њега води какав поступак, не води се неки поступак?

Сведок Душан Божић: Ништа не знам.

Адвокат Ђорђе Дозет: Ништа не знате.

Сведок Душан Божић: Ништа нисам знао.

Адвокат Ђорђе Дозет: Па, из ког разлога онда, ако не знате који је његов, да кажем, његово формално правно стање и статус тог тренутка, зашто поступате по позивима или налозима Крсте Папића када Вас оно позове, ајде дођи овамо...

Сведок Душан Божић: Шта сам ја знао, нисам ништа знао. Не знам.

Адвокат Ђорђе Дозет: Не знате због чега. Хвала, немам питања више.

Председник већа: Жељко Санковић, адвокат.

Адвокат Жељко Санковић: Адвокат Жељко Санковић.

Ако можете да ми кажете само, Ви сте рекли овде на Сокоцу, па каже чекао Вас је ту тужилац и један колега је ушао у Ваш аутомобил.

Сведок Душан Божић: Да.

Адвокат Жељко Санковић: Можете ли ми рећи чији је то колега?

Сведок Душан Божић: Господина.

Адвокат Жељко Санковић: Немам више питања.

Председник већа: Из тужилаштва, је ли?

Сведок Душан Божић: Да.

Председник већа: Ког тужилаштва?

Сведок Душан Божић: Из Београда.

Председник већа: Из Београда. Не знате како се зове човек?

Сведок Душан Божић: Не знам.

Председник већа: Добро. Добро. Има ли још питања? Оптужени? Добро. А, реците ми ово, рекли сте за овај записник од 15.05.2014. како је настао. Кад идете поново код тужиоца, овог истог Цермина Пашића, 15.10.2014., значи овај је био у мају, овај је сада у октобру и поново причате о том догађају, јесте Ви причали, одговарали на питања или како је овај записник настао?

Сведок Душан Божић: Он је...

Председник већа: Од 15. октобра.

Сведок Душан Божић: То кад су се појавила имена Јована Липовца, је ли?

Председник већа: Да.

Сведок Душан Божић: Он је мене увео у судницу и ја сам читао са тог списка што сам добио.

Председник већа: Опет сте имали списак?

Сведок Душан Божић: Па, да. Само тада сам имао списак.

Председник већа: Сачекајте. Зар није рекао да је имао списак и кад је... Не, ово нисте имали списак?

Сведок Душан Божић: Не.

Председник већа: Кад сте имали списак? Аха. Значи, тад сте имали тај списак који је на Златибору добио. Добро. И тада сте онда та имена читали?

Сведок Душан Божић: Тачно. Тачно.

Председник већа: А овај записник кад сте давали у мају месецу, значи следеће године, 2015., опет у Тужилаштву Босне и Херцеговине, сад је тужилац Мирза Хукелјић, како је то било?

Сведок Душан Божић: Не сећам се.

Председник већа: Тог се записника уопште не сећате?

Сведок Душан Божић: Не. Не.

Адвокат Сава Стојановић: Да ли је сведок после првог саслушања од 15.05.2014. године, било када желео да сам оде у тужилаштво и да да изјаву? Сам, на своју иницијативу.

Председник већа: Добро.

Сведок Душан Божић: Не знам да то...

Адвокат Сава Стојановић: Никада нисте желели да идете самостално?

Сведок Душан Божић: Нисам, шта ћу.

Адвокат Сава Стојановић: А управо се у том записнику, на који се Ви позивате, од 15.10.2014. године, наводи се да је он добровољно дошао да сам измени своју изјаву, што се не уклапа са данашњом изјавом сведока. Хвала.

Председник већа: Добро. А реците ми само ово Божићу на записнику о октобру месецу, значи 15. октобра 2014. године, пита вас тужилац хоћете ли нам рећи зашто нисте тад навели те људе, а које желите данас навести, а ви одговарате, у међувремену сам сазнао односно ја сам се сјетио да су они били присути, а оног момента кад смо разговарали ја се њих нисам сјетио.

Адвокат Сава Стојановић: Судија, ја се противим оваквом испитивању.

Председник већа: Чекајте, чекајте.

Сведок Душан Божић: То је са тог списка, то је тада сам ја добио тај списак који сам прочитао на суду.

Председник већа: Значи то је било то сећање, јел?

Сведок Душан Божић: Јесте, јесте.

Председник већа: Тај списак?

Сведок Душан Божић: Јесте.

Председник већа: Добро. Јел вам данас неко овде нешто претио, уцењивао, говорио?

Сведок Душан Божић: Није, није нико.

Председник већа: Јел се плашите ви?

Сведок Душан Божић: Не.

Председник већа: Не плашите се?

Сведок Душан Божић: Не.

Председник већа: А не можете да се сетите ништа овог записника од 27.маја?

Сведок Душан Божић: Не.

Председник већа: Добро. Има ли још питања за овог сведока? Молим? Имате, изволте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Помињете неки списак, не знам о чему се ради, па вас ја сад питам, ко је на том списку?

Сведок Душан Божић: Тај што сам ја добио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: То о коме ви причате ја нисам сведок па да вам кажем да не постоји списак, него ми ви реците ко вам се налази на неком списку о коме ви причате данас цео дан, ко су та имена?

Сведок Душан Божић: То сте ми ви дали на Златибору.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, ја вас питам ко су та имена?

Сведок Душан Божић: Па то су Јован Липовац, Драгана, Мијо Митрашиновић, не знам неки како се презивао, заборавио сам више и презиме, Виларет неки, неки, шта ја знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Где вам је тај списак, где вам је тај списак?

Сведок Душан Божић: Па ја сам то, то је било две хиљаде које...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Где вам је тај списак?

Сведок Душан Божић: Није сад овде код мене.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А где је сад?

Сведок Душан Божић: Ја сам то написао на обичан папир.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А где је сада?

Сведок Душан Божић: Немам појма.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кад сте долазили 27.05.2015., јесте ли имали тај списак?

Сведок Душан Божић: Ја се не сећам тих датума. Јесам највероватније.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ту су била ова два адвоката.

Сведок Душан Божић: Па претпостављам да сам имао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте ли вадиле тај списак пред свима нама и читали са тог списка?

Сведок Душан Божић: Не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Молим вас немојте ме прекидати.

Председник већа: Чекајте молим вас.

Адвокат Горан Нинић: Човек не каже да је 27.05., имао списак.

Председник већа: Добро, он га пита да ли је имао. Седите.

Адвокат Горан Нинић: Зашто га ви сада. Пустите да он каже...

Председник већа: Добро, има право да пита.

Адвокат Горан Нинић: ...са тог списка...

Председник већа: Нинићу, опомињем вас да вас не би новчано кажњавала.

Адвокат Горан Нинић: Ја вас молим.

Председник већа: Молим вас, молим вас.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је тачно да сте ви молили да више не долазимо у Вишеград јер се плашите околине да ће видети да имате контакт са Тужилаштвом Босне и Херцеговине и Тужилаштвом за ратне злочине Београда?

Сведок Душан Божић: Не, не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не?

Сведок Душан Божић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је страх разлог због чега сте хтели Златибор а не Вишеград?

Сведок Душан Божић: Па нисам ја тио него мене су позвали, Крста Папић ме позвао да ћете ви да наиђете од некуд из Црне Горе да вас чекам на Златибору, то нисам ја хтио, откуда сам ја знао да ћете ићи на Златибор.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте ли могли да, јел то било добровољно или је то било на силу?

Сведок Душан Божић: Па он ми је реко да сачекам вас, откуда ја знам шта се дешавало.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи Крста Папић вам је реко да дођете и ви сте дошли?

Сведок Душан Божић: Тачно.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А како смо дошли код вас кући, ко је уговорио тај састанак?

Сведок Душан Божић: Па мене Крста Папић није, мени он никад није реко да ћемо доћи ми сутра, прекостура, он је...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ко је уговорио састанак код вас кући?

Сведок Душан Божић: Он је мене звао испред улаза у Вишеград, где се налазиш, налазим се кући, каже долазимо код тебе. Тако је било.

Председник већа: Добро, Крста значи...питаћемо Крсту кад дође.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажете на том састанку на Златибору, колико је људи ту било и ко су остали људи, био сам ја, били сте ви, и ко је још био?

Сведок Душан Божић: Још двојица са вама.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А шта су они?

Сведок Душан Божић: Не знам ја, откуд ја знам шта су.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па представили су вам се, и они су с вама договарали контакт?

Сведок Душан Божић: Па не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесам се ја с вама договарао или су полиција Службе за откривање ратних злочина остварила контакт?

Сведок Душан Божић: Мени су само јавили телефоном.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А ко вам је јавио телефоном?

Сведок Душан Божић: Да идете из Црне Горе....

Заменик тужиоца за ратне злочине: А ко вам је јавио телефоном да дођете?

Сведок Душан Божић: Прво ме је Крста, јавио ми...

Адвокат Жељко Санковић: Рекао је већ да је Крста Папић, па немојте ви да га питате нешто пет пута.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Питам ко вас је звао....

Адвокат Жељко Санковић: Судија молим вас.

Сведок Душан Божић: Мене је Крста назвао да дођем...

Председник већа: Он је рекао Крста га је назвао, добро, добро.

Сведок Душан Божић: Тако је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Е сад ја вас питам, од овог 27.05., умете ли да нам одвојите, ја ћу да вам дам сад овај списак, да нам одвојите шта је тачно, а шта није тачно, да подвучете шта је тачно, а шта није тачно?

Председник већа: Не може, рекао је да се не сећа.

Сведок Душан Божић: Па не сећам се.

Председник већа: Рекао је да се не сећа шта је.

Сведок Душан Божић: Да.

Председник већа: Не можемо ми сад тако шта је тачно шта није тачно, предочавали сте му, он каже не сећа се.

Сведок Душан Божић: Ја сам реко тачно...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Где ви живите?

Сведок Душан Божић: У Вишеграду.

Заменик тужиоца за ратне злочине: У Вишеграду?

Сведок Душан Божић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Можете ли да објасните, какав је то страх људи из Београда или Сарајева, према вама који живите у Вишеграду, па се ви плашите па нешто кажете што није тачно? Чеге сте се питао вас је мало пре суд, ја вас питам поново, чеге сте се ви то плашили па сте морали нешто да урадите...

Сведок Душан Божић: Па никоме није пријатно кад уђе пет људи непознатих у у кући, и питате нешто што...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па нису непознати, Крста Папић је ваш пријатељ, ваш надређени тада био.

Сведок Душан Божић: Па добро јесте, њега сам једино познавао, остале нисам познавао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, немојте да добацујете пустите. Ја вас питам...

Председник већа: Браниоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Чеге сте се ви плашили кажете, чеге сте се плашили?

Сведок Душан Божић: Шта ја знам чеге сам се плашио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А да се нисте можда плашили управо оних који живе у Вишеграду, које сваки дан виђате?

Сведок Душан Божић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да вам нису они можда претили да ће вам запалити кућу?

Сведок Душан Божић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Нису вам то претили?

Сведок Душан Божић: Ја немам контакта.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А није то разлог због чеге сте се видели с нама на Златибору?

Сведок Душан Божић: Ја немам ни ским контакта од њих.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел није то разлог, да су вам претили да ће вам запалити кућу?

Сведок Душан Божић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А где живите, у ком делу Вишеграда живите?

Сведок Душан Божић: На улаз у Вишеград, са десне стране.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел то има, одакле вам то, ко вам је то оставио, причали смо о томе.

Сведок Душан Божић: То сам ја купио плац.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кад сте купили?

Сведок Душан Божић: Прије рата.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А с којим парама сте изградили то?

Председник већа: То није тема, молим вас, молим вас, молим вас. То није предмет овога. Нећемо тако.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Управо је то разлог што су му припретили да ће му спалити кућу због тога није желео да се с нама виђа у...

Председник већа: Добро, добро, то ви кажете, добро, то није предмет овога.

Сведок Душан Божић: То ја никад нисам...

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И то управо ови који су на овом другом списку.

Председник већа: Не, не, нећемо тако, то није предмет овога.

Адвокат Жељко Санковић: Судија, ја вас молим овде тужилац упорно сведочи. Имамо сведока који сведочи о околностима.

Председник већа: Добро, ево слушамо сведока, седите Санковићу.

Адвокат Жељко Санковић: Сјешћу судија, али само једну ствар.

Председник већа: Реците, ако имате питање.

Адвокат Жељко Санковић: Немам питања. Ајде завршићемо питања па ћу вам рећи.

Председник већа: Добро.

Адвокат Горан Нинић: Ја само још једно питање пошто је тужилац преклопио сведока.

Председник већа: Ајде изволите.

Адвокат Горан Нинић: Хоћете ли нам рећи ко вам је дао списак који сте ви читали у Кантоналном тужилаштву у Сарајеву, пошто тужилац то мало пре није дозволио. Ви сте рекли али због транскрипта. Ко је дао имена?

Сведок Душан Божић: Ја сам добио имена на Златибору.

Адвокат Горан Нинић: Ко вам је дао?

Сведок Душан Божић: Виторовић, тај како се зове, не знам ни ја.

Адвокат Горан Нинић: То је довољно.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Како сам вам дао имена?

Сведок Душан Божић: Узели сте свеску, отворили.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И шта, опишите нам како то изгледа кад ви записујете имена која треба да поновите.

Сведок Душан Божић: Каже на списку су Јован Липовац, не знам ни ја ко још.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ко још?

Сведок Душан Божић: Драгана.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ко још, јел сте рекли?

Сведок Душан Божић: Митрашиновић, Виларет, и ја сам узео оловку и заисао та имена која сте ви прочитали.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Што ме не гледате у очи, слободно ме погледајте. Слободно ме погледајте.

Председник већа: Молим вас, молим вас, конкретно питање има ли још колега тужиоце. Сачекајте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Овде је тужилаштво за ратне злочине тада водило истрагу, против пет људи који су се налазили у Србији, како је могуће, јесу на тим имена, јесу ли на тим списковима имена браће Васиљевић?

Сведок Душан Божић: Не. То ми нисте поменули уопште браћу Васиљевић.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел на том списку Гојко Лукић?

Сведок Душан Божић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па разумете шта вас питам.

Сведок Душан Божић: Реко сам да не, нисте га предочили.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А зашто би вам предочавао било каква имена људи које ја не познајем, с којим тужилаштво за ратне злочине нема...

Председник већа: Добро, тужиоце нећемо сад зашто, он одговара, одговорио је ко је...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, управо хоћу то да вам, ја разумем да он неће, ја хоћу да ви чујете шта ја кажем. Управо је, овај човек је данас препаднут, препаднут од онога јер се он враћа у Вишеград.

Адвокат Жељко Санковић: Судија ја вас молим...

Председник већа: Добро, то је ваш сад коментар.

Адвокат Жељко Санковић: Немојте молим вас.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Имам још питања. Обрад и Новак Полуга где су радили пре рата?

Сведок Душан Божић: То су млади људи, ја њих слабо познајем али Обрад је...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел има везе са полицијом Вишеграда?

Сведок Душан Божић: Обрад је...Не, Обрад је радио, овај Новак је радио у Ужицу, а Обрад не знам...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел имају везе с полицијом?

Сведок Душан Божић: Обрад је полицајац. Не онај, пардон, пардон, Новак је полицајац био у Вишеграду, а радио је у Ужицу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А Бобан Инђић?

Сведок Душан Божић: Не знам ја шта је он радио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А данас, ко је Бобан Инђић данас?

Сведок Душан Божић: Па не знам ја.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел он неки важан или није важан у Вишеграду?

Сведок Душан Божић: Ја тог човека не виђам, нико га не виђам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Вероватно је да он треба да се врати међу оне од којих је добио налог шта данас да прича.

Председник већа: Добро, то сте рекли.

Сведок Душан Божић: Нисам, ја њега не виђам никако.

Председник већа: Санковићу изволите да чујемо, шта желите.

Адвокат Жељко Санковић: Немам, немам сад више, али ја вас молим да убудуће ово не дозвољавате да тужилац га пита о догађају да прича сведок о догађају, а не о ономе што је данас и закључци тужилаштва због чега он данас сведочи овако, то је стварно катастрофа.

Председник већа: Добро. Реците ми овако. Само полако. Реците ми овако, питам вас још једном, да ли сте ви уплашени данас?

Сведок Душан Божић: Не.

Председник већа: Да ли вам је неко претио из Вишеграда, одавде из Београда, било ко?

Сведок Душан Божић: Сигурно није.

Председник већа: Јел се не бојите?

Сведок Душан Божић: Не.

Председник већа: Јел остајете при овом што сте данас овде рекли?

Сведок Душан Божић: Остајем.

Председник већа: Знате где сте, нико на вас није вршио притисак?

Сведок Душан Божић: Нико.

Председник већа: Добро.

Адвокат Горан Нинић: Имам предлог судија да би разрешили ово.

Председник већа: Представите се, за почетак.

Адвокат Горан Нинић: Извините молим вас, адвокат Горан Нинић, више пута сам се представљао.

Председник већа: Па јесте али морам због транскрипта.

Адвокат Горан Нинић: Јесте, али због транскрипта.

Председник већа: Добро, добро.

Адвокат Горан Нинић: Имам предлог, да би ово разрешили.

Председник већа: Добро.

Адвокат Горан Нинић: И да ово не би било инцидентно сведочење Душана Божића, да се прибави из Суда за ратне злочине у Сарајеву, његов исказ, односно дат 06.03.2017.године, пред већем расправним већем Суда за ратне злочине Босне и Херцеговине.

Председник већа: У ком поступку?

Адвокат Горан Нинић: У поступку против оптужених Луке Драгичевића, Бобана Инђића, значи по истом догађају, по истој ствари, по истим чињеницама.

Председник већа: Добро.

Адвокат Горан Нинић: С обзиром да користимо те некакве тужилачке..., а већ имамо записнике и изјаве са главног претреса, ја вас молим да то прибавите.

Председник већа: Добро.

Адвокат Горан Нинић: Тако да ћемо решити ово шта он каже овде и да ли је то различито у односу на ово што је човек говорио.

Председник већа: Добро, шта каже тужилац?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја се противим наравно, ви судите на основу онога што се налази у списима у Београду, нећете упоређивати, нећете водити дупло суђење, нећете проверавати суд у Босни, нити ће суд у Босни проверавати суд у Београду.

Председник већа: Добро. Чекајте Санковић, изволте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И таквих онда можете 300 сведока да ...

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине:данас увели ове исказе који нису предмет...

Адвокат Жељко Санковић: Ми имамо у списима предмета већ исказе овог сведока које је давао у тужилаштву, које се води тамо против окривљеног Луке Драгићевића и других. Ајде да направимо след тих исказа да видимо и што је пред судом причао, кад се већ налазе у списима предмета и користе се као доказ.

Председник већа: Добро. То ћемо кад будемо изводили писмене доказе. Колега тужиоце ви кажете нису предочени, ми се користимо оним што имамо у списима. У списима предмета се налазе исказ Душка Божића, овде каже Душко, негде Душан. Како је право име? Душан јел?

Сведок Душан Божић: Душан.

Председник већа: Душана Божића и од 15.05.2014., и од 15.10., и од 27.05.2015., само мало, нисам завршила, зашто, значи све што се налази у списима суд може да користи. Ако нисте хтели да се то користи, нисте требали да ми стављате у списе и завршили смо дискусију. Не можете да кажете више ништа у вези овога, једино ако је нешто друго.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Управо да неко не би замерио да нешто скривамо, све што смо добили од Босне...

Председник већа: Ви сте доставили?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Доставили.

Председник већа: У реду.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ето једини је то разлог.

Председник већа: Управо то и причам, оно све што имам у списима ја и користим. Што нема, нема. Добро. Ви сте рекли. Овако, имате ли још нешто да кажете?

Сведок Душан Божић: Немам ништа више.

Председник већа: Немате. Ви сте дошли из Вишеграда својим колима јел тако?

Сведок Душан Божић: Да.

Председник већа: И колико су то трошкови, овде сам давала Драгољубу Чаркићу, њему сам давала, у ствари ево навели су ми овде, 6.833,00 динара, јел тако?

Сведок Душан Божић: То је отприлике 100 марака, ја сам платио гориво 100 марака.

Председник већа: Путарина 840. 100KM у динарској противвредности 5.993,00 то је за гориво, и за исхрану 1.500. Чекајте само да саберем то. 8.333,00 динара.

Сведок тражи трошкове доласка од Вишеграда до Београда сопственим колима, за гориво, у износу од 100 KM што у динарској противвредности износи 5.993,00 динара, за путарину 840 динара, и за исхрану 1.500,00 динара, што све укупно износи 8.333.00 динара, па веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Досуђују се трошкови на име горива, путарине, исхране, сведоку Душану Божићу у износу од 8.333,00 динара.

Добићете ове трошкове сад кад изађете са овом нашом Службом за помоћ и подршку сведоцима. Личну карту сам вам вратила.

Сведок Душан Божић: Да.

Председник већа: Хвала вам лепо, можете ићи.

Сведок Душан Божић: Довиђења.

Председник већа: Довиђења, пријатно. Овако, колега Сава Стојановић, молим вас да устанете. Ви сте јуче мени предлагали да се прибави здравствени картон из Вишеграда за сведока Митрашина Глишића.

Адвокат Сава Стојановић: Глишић Митрашина, да.

Председник већа: Због чега то предлагете?

Адвокат Сава Стојановић: Због околности да тај човек не зна ни да се потпише како је један од сведока и рекао, што се из самих записника виде иницијали МГ, штампаним словима, ради се о неспособном лицу, ради се о бројним притисцима који су вршени на тог сведока, што је предложено на припремном рочишту, када је предложено...

Председник већа: То је нешто друго, притиске не можемо да видимо из здравственог картона.

Адвокат Сава Стојановић: Не.

Председник већа: Али сте ви предложили сведоке и тако даље.

Адвокат Сава Стојановић: Да, предложио сам да се прибави...

Председник већа: Значи мислите да је он процесно неспособан да буде сведок?

Адвокат Сава Стојановић: Апсолутно.

Председник већа: Добро, то је ваше мишљење. О томе нећемо одлучивати сада. Зашто? Зато што ја као суд морам прво да видим сведока, да ја с њим поразговарам, ако нађем да посумњам, јел тако, у његову способност, онда ћемо то тражити.

Адвокат Сава Стојановић: Ал вас молим да прибавите оне службене белешке.

Председник већа: То сам тражила, али није још стигло. Погледајте спис, има допис где тражимо.

Адвокат Сава Стојановић: Да. Али би било врло битно да имамо то пре него што се саслушава Глишић Митрашин.

Председник већа: Па тражила сам, једино да ургирамо још једном. Ето. Можете. Нинићу данас сте ми врло активни.

Адвокат Горан Нинић: Јесам вала.

Председник већа: Јесте. Изволте.

Адвокат Горан Нинић: Ваљда је данас такав дан.

Председник већа: Добро.

Адвокат Горан Нинић: Судија, ви за Митрашина Глишића знате да је војно неспособан.

Председник већа: Па добро.

Адвокат Горан Нинић: Да постоји одређена мана коју имамо овде.

Председник већа: Али војна неспособност није само са психом, она може бити...

Адвокат Горан Нинић: Ја то и хоћу, могуће да ми из здравственог картона сазнамо да то нема никакве везе са његовим здравственим...

Председник већа: Да вам кажем. Слажем се...

Адвокат Горан Нинић: Могуће да ми му овде нарушавамо здравље судија, саслушавајући га, излажући га даљем притиску, ако у том здравственом картону стоји да он човек има неке....

Председник већа: Нећемо му ми нарушити здравље, ја ћу прво с њим успоставити једну нормалну комуникацију, да видимо, знате...

Адвокат Горан Нинић: Добро, добро.

Председник већа: Да ли је оријентисан у простору, времену и тако даље, па ћемо даље видети, ако буде требало онда ћемо тражити.

Адвокат Горан Нинић: Добро, добро.

Председник већа: Е овако.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Данашњи се главни претрес одлаже, следећи главни претрес се заказује за дане 09.12.2019., ујутру у 09.30 часова, судница број 2 и 10.12.2019., у 09.30 часова, судница 2.

За 09.12.2019.године, предвиђамо да саслушамо уколико дођу сведоке Крста Папића и Вранић Мирослава, њих двојицу.

А за 10.12.2019., сведока Небојшу Ранисављевића и сведока Васић Небојшу. То је онај оперативни техничар МУП-с, с тим што ћемо тада, кад тај сведок дође приказати онај снимак који је он сачинио да евентуално нам то објасни, да искористимо, да не би поново човека звали после.

Значи та два дана ова четири сведока. После тога имаћемо термин одмах да вам кажем браниоци због новогодишњих празника, Божић и тако даље, да знате, имаћемо термин 27.01.2020., Па шта ћемо, јер не ради се. Па нећете цео дан бити на слави, бићете увече. 27.01.2020., у 09.30 часова и 28.01.2020., у 09.30 часова, то је судница 4. Тада би смо звали Јовичић Мићу сведока и Митрашиновић, како се зове овај, Митрашин Глишић. Њих двојицу, и видећемо јоште шта ћемо ова два дана, да ли ће бити потребна оба дана или већ, све зависи да ли ће ова четири доћи у децембру, па ћемо се договарати у ходу даље. Јовичић Мићу и Митрашина Глишића. Па ја за 27., зовем, па сад да ли ћемо све стићи, видећемо, али су они предвиђени 27. и 28., та два дана. Јесте, судница 4.

Довршено у 12.20 часова.

Хвала вам лепо.

Записничар

Председник већа-судија